

1) Guds Ord

Kristna påstår att Bibeln är gudomligt inspirerad. Finns det någon giltighet i det påståendet? Jag skulle här vilja undersöka Bibelns trovärdighet. Vi ska se på Bibelns unika påståenden, innehåll och enighet.

Påståenden

Bibeln gör unika påståenden om sig själv: ”Varje bok i skriften är inspirerad av Gud och till nytta när man undervisar, vederlägger, vägleder och fostrar till ett rättfärdigt liv” (2 Tim 3:16). Den skrift som nämns här syftar främst på Gamla Testamentet och sägs vara inspirerad av Gud. ”Ingen profetia har förmedlats genom mänsklig vilja, utan drivna av Helig Ande har människor talat ord från Gud.” (2 Pet 1:21) Det här är extraordinära påståenden. Om de är sanna, så innebär det att budskapet som skrivits i Bibeln är direkt från Gud själv. Det borde i så fall vara den viktigaste boken i hela världen. Men hur utvärderar vi påståendenas sanningshalt? I den senaste versen nämndes profetior. Profetior är förutsägelser av framtiden. Jesus förklarar vad syftet med dem är: ”Nu har jag sagt det till er innan det sker, för att ni skall tro, när det har skett.” (Joh 14:29) Profetiorna finns alltså för att vi ska tro, dvs. de övertygar oss om att Bibeln är sann. Gud vill att vår tro ska grundas på bevis. Han utmanar alla som påstår sig vara gudar att bevisa det: ”För fram er sak, säger HERREN, kom med era bevis, säger Jakobs Konung. ... Tala om vad som skall hända i framtiden, så att vi kan se att ni är gudar.” (Jes 41:21-23). Tänk efter! Om någon kan förutsäga framtiden i detalj så måste den personen veta framtiden och därför stå över tiden. Endast Gud gör det per definition. Om Bibeln kan förutsäga framtiden är det ett extraordinärt bevis för att den är inspirerad av Gud. Bibelns Gud påstår sig kunna det. Men låt oss undersöka om det stämmer.

Innehåll

En av de enklare profetiorna hittar vi i Daniel 2. Den ges i form av en dröm till Nebukadnessar, kungen i Babylon på 600-talet f.Kr. När kungen vaknar har han glömt bort vad han drömde, men Daniel får veta drömmen av Gud och berättar den för kungen: ”Du, o kung, såg i din syn en stor bildstod stå framför dig... Bildstodens huvud var av bästa guld, dess bröst och armar var av silver, dess buk och höfter av koppar; dess ben var av järn, dess fötter delvis av järn och delvis av lera. Medan du nu betraktade den, blev en sten lösripen, dock inte genom människohänder, och den träffade bildstoden på fötterna, som var av järn och lera, och krossade dem. ... Men av stenen som hade träffat bildstoden blev ett stort berg, som uppfyllde hela jorden.” (Dan 2:31-35) Vad betyder detta? En viktig princip för att förstå Bibeln är att låta Bibeln tolka sig själv. Daniel ger själv uttydningen av drömmen: ”Du, o kung... är det gyllene huvudet. Men efter dig skall uppstå ett annat rike, ringare än ditt, och därefter ännu ett tredje rike, ett som är av koppar, och det skall råda över hela jorden. Ett fjärde rike skall också uppstå och vara starkt som järn...” (v.37-40) Fyra världsriken som börjar med Nebukadnessars rike – Babylon. Jämför vi detta med historien så ser vi en slående uppfyllelse. Runt 600-talet f.Kr. var Babylon Mellanösterns stormakt. Men enligt historien besegrades Babylon av Medie-Persien år 539 f.Kr. Perserna regerade fram till 331 f.Kr. då Grekland, ledd av Alexander den store, erövrade hela den då kända världen med sin koppararmé. Grekland blev i sin tur krossat av ”den romerska järnmonarkin” som Edward Gibbon kallar den, allt helt enligt förutsägelsen. Men vad betyder fötterna av järn och lera? ”Och att du såg fötterna och tårna vara delvis av krukmarler och delvis av järn, det betyder att det skall vara ett splittrat rike... delvis starkt och delvis svagt... [och] att människor skall blanda sig med varandra genom giftermål men att de inte skall hålla samman, lika lite som järn kan förenas med lera.” (v.41-43) Vem erövrade Rom? Svaret är ingen. Rom splittrades, helt enligt profetian, och det som blev kvar efter splittringen är dagens Europa. Europa har gång efter gång försökt enas – genom krig, ideologi och giftermål – men utan framgång. Karl den store, Napoleon, Kejsar Wilhelm och Hitler är några av de mest kända namnen på personer som försökt genom historien. Idag försöker man göra det ekonomiskt. Men EU beskrivs med rätta som ”en koloss på lerfötter” och kan inte hålla samman. Varför inte? Svaret ligger i Bibelns profetior. Ca 600 f.Kr. fick en kung en dröm av Gud som förutsäger över 2500 år av den politiska historien, och allt slår in! Den som inspirerade Bibeln måste veta framtiden och då måste det vara Gud.

Enighet

Låt oss avsluta med att se på Bibelns unika enighet. Bibeln är egentligen 66 böcker skrivna av ca 40 olika författare från olika samhällsklasser på tre olika kontinenter under en tidsperiod på 1500 år. Trots det är den fullständigt konsekvent i sin beskrivning av Gud och religion. Frågan måste ställas: Hur kan dessa författare vara i perfekt harmoni med varandra om ett så kontroversiellt ämne som religion utan en övernaturlig inverkan? Men, kanske du tänker, hur vet vi att den Bibel vi har idag är samma som originalet? Bra fråga! 1947 hittades Dödahavsrollarna som är daterade till ca 200 f.Kr. Där fanns manuskript från alla GT:s böcker utom Ester. De stämmer till drygt 99 % med moderna manuskript och har inte ändrats på nära 1000 år. Vi kan lita på GT! Vad med NT? Av alla 5600 manuskript av NT som hittats stämmer de till 97-98 % överens med varandra. Stavning och felaktiga avläsningar är den största andelen av variationer. Äldsta kompletta NT = 300 eKr. Men delar finns som är årtionden från originalet. Att en bok har klarat sig så länge från att bli felöversatt föreslår starkt att den varit gudomligt bevarad. Bibeln är den mest sålda boken varje år i världen och detta främst för att den har ett livsomvandlande budskap. Den har förvandlat miljontals människors liv, inklusive mitt eget. Det jag brukade älska hatar jag nu och vice versa. Jag har en glädje, en sinnesro och en mening med mitt liv som aldrig haft förr. Allt för att jag började studera Bibeln. Jag hoppas att du sett att Bibeln verkligen är värd en närmare titt, och att du ska göra personliga ansträngningar för att fortsätta studera dess livsavgörande innehåll.

2) Guds natur

Vem är Gud? Är han en? Är han flera? Vem är Jesus och den Helige Ande? Vad är deras relation till Fadern? Även om vi inte kan förstå Gud helt och fullt ska vi idag se på vad Bibeln har uppenbarat om Guds natur.

Gud i Gamla Testamentet

Enligt Bibeln finns det bara en sann Gud. Han säger: ”**jag är Gud, och det finns ingen annan Gud, ingen som jag.**” (Jes 46:9). När Moses vid den brinnande busken frågade Gud om hans namn svarar han: ”**Jag är den Jag Är...** Så ska du säga till Israels barn: **Jag Är har sänt mig till er...** Så ska du säga till Israels barn: **Herren, era faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, har sänt mig till er. Det ska vara mitt namn för evigt och så ska man kalla mig från släkte till släkte.**” (2 Mos 3:14-15). Det ord som översatts som ”HERREN” här är den hebreiska bokstavskombinationen JHVH. Det är Guds originalnamn som uttalas Jahve eller Jehova och betyder just Jag Är, eller Den Självexisterande. Gud beskrivs som vår skapare. Han säger: ”**Jag, Herren, är den som har gjort allt, den som ensam har spämt ut himlen och brett ut jorden. Vem var med mig?**” (Jes 44:24) Lägg märke till att Gud säger att han inte hade några medhjälpare när han skapade jorden. Men i 1 Mos 1:26 läser vi: ”**Gud sade: 'Låt oss göra människor till vår avbild, lika oss'**” Här använder Gud pluralpronomen om sig själv. Hur kan Gud vara en men samtidigt flera? Vi får en hint i det första äktenskapet. Där sägs det att Adam och Eva skulle bli ett när de gifte sig (1 Mos 2:24). De skulle inte bli samma person, men de skulle bli en solid enhet med samma mål, sinnelag och kärlek. Tänk på ordet Gud snarare som ett efternamn än ett förnamn. Jesus bad också att hans församling skulle vara ett. På liknande sätt kan vi se Gud som *en* enhet av *flera* personer – likt en kommitté.

Vem var Jesus?

I Gamla Testamentets profetior förutsägs att en av personerna i Gudomen skulle komma till jorden och bli en människa. Det står: ”**För ett barn blir oss fött, en son blir oss given. På hans axlar vilar herradömet, och hans namn är: Under, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Far, Fridsfurste.**” (Jes 9:6) Mika skriver om den Furste som skulle födas i Betlehem att: ”**Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar.**” (Mik 5:2). I Nya Testamentet finner vi uppfyllelsen av dessa förutsägelser: ”**I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud.**” (Joh 1:1). Vem är Ordet? Johannes säger att det är Guds Son, Jesus Kristus (v.14). Jesus sägs vara lika mycket Gud i sin natur som sin Fader. Han säger: ”**Jag och Fadern är ett.**” (Joh 10:30). I sina ordstrider med de judiska ledarna uppenbarar han ibland sin sanna natur: ”**Judarna sade: 'Du är inte femtio år än, och Abraham har du sett!' Jesus svarade: 'Jag säger er sanningen: Jag Är, innan Abraham fanns.'** Då tog de upp stenar för att kasta på honom” (Joh 8:57-59) Jesus jämför sig här med den person som talade till Mose i den brinnande busken – den stora Jag Är, GT:s Gud. Hur vet vi att han verkligen gör det? Jo, för direkt efteråt tar judarna upp stenar för att stena honom. De ansåg att han hädade och ”**gjorde sig själv lik Gud**” (Joh 5:18). Antingen var Jesus en hädare och en bedragare eller så var han verkligen Gud! Det är min övertygelse att Jesus var, som Matteus skrev, ”**Immanuel... Gud med oss.**” (Matt 1:23). Han är, som lärjungen Tomas sa, ”**Min Herre och min Gud**” (Joh 20:28). Bibelns mest kraftfulla utläggning om Jesus gudomlighet kommer dock från Gud Faderns själv i Hebréerbrevets första kapitel: ”**När han [Fadern] låter den Förstfödde träda in i världen, säger han: Alla Guds änglar ska tillbe honom. ... om Sonen säger han: Gud, din tron består i evigheters evighet... I begynnelsen lade du, Herre, jordens grund, och himlarna är dina händers verk. ... du är densamme, och dina år har inget slut.**” (v.6-12). Här kallar Gud Fadern Sonen för både Gud, skapare och Herre. Endast en varelse jämförd med Gud kan tilltalas på så sätt av Gud själv. Om profeterna, apostlarna, Jesus och till och med Fadern själv säger att Jesus är Gud, varför tvivla på det? Det var Gud själv som blev människa för att rädda de som vänt honom ryggen: ”**Han var till i Guds gestalt,**” säger Paulus, ”**men räknade inte jämlikheten med Gud som segerbyte utan utgav sig själv och tog en tjänarens gestalt och blev... en människa... och blev lydig ända till döden – döden på korset.**” Vilken nåd! Vilken ödmjukhet! Det är så stort, så underbart att det är omöjligt att till fullo greppa det. Paulus utbrister: ”**erkänt stor är gudsfruktans hemlighet: Han [Gud] blev uppenbarad i köttet**” (1Tim 3:16).

Vad med den Helige Ande?

En viss förvirring råder angående den Helige Andes personlighet. Jesus sa om den Helige Ande: ”**Men när han kommer, sanningens Ande, då ska han leda er in i hela sanningen. Han ska inte tala av sig själv utan bara tala det han hör, och han ska förkunna för er vad som kommer att ske.**” (Joh 16:13) Enligt detta kan den Helige Anden leda, tala, förkunna och höra. Kan en opersonlig kraft göra sådana saker? Nej, den Helige Anden måste vara en person – även om han kanske inte har en fysisk kropp. Han sägs ha en egen vilja: ”**Men allt detta verkar en och samme Ande, som efter sin vilja fördelar sina gåvor åt var och en.**” (1 Kor 12:11) Paulus säger ”**Bedröva inte Guds helige Ande**” (Ef 4:30). Anden har alltså känslor och kan bli sårad. Den Helige Ande beskrivs också med orden ”**Herren, Anden**” (2 Kor 3:18). Han var med i skapelsen och räknas upp tillsammans med resten av gudomen i bl.a. Matt. 28:19: ”**Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn**”. Den Hjälpare som Jesus sände i sitt ställe måste därför vara lika mycket Gud som han själv. Anden är den tredje personen i Gudomen, separat från Fadern och Kristus, men ändå ett med dem. Precis som familjen eller församlingen var tänkt att vara en enhet av flera personer så är Gud *en* enhet av *tre* eviga personer med samma mål, sinnelag och kärlek. Det viktigaste är dock inte att bara ha en korrekt förståelse för Guds natur, utan att faktiskt känna honom personligen. Önskar du att lära känna Gud mer? Jag vill i så fall uppmuntra dig att fortsätta studera Bibeln och därigenom lära känna Guds sanna karaktär – han som är kärlek.

3) Den stora striden

Har du någon gång hört frågan ställas: "Om Gud är god, varför finns det lidande?" Det är en bra och viktig fråga. Men Bibeln erbjuder också ett bra svar på den som vi ska undersöka i det här studiet.

Ondskans ursprung

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord och allt var gott. När Gud avslutar sitt verk säger den allvetande Konstnären att allt han skapat är **"mycket gott"** (1 Mos 1:31). Allt måste ha varit fullkomligt. Men ser vi oss omkring i världen idag så kan den knappast beskrivas som "mycket god". Vad har hänt? Jesus ger oss svaret i en liknelse: **"Himmelriket är som en man som sådde god säd i sin åker. Men medan folket sov, kom hans fiende och sådde ogräs mitt bland vetet och gick sedan sin väg. När säden växte upp och gick i ax, visade sig också ogräset. Då gick tjänarna till sin herre och sade: Herre, visst sådde du god säd i din åker? Varifrån kommer då ogräset? Han svarade: Detta har en fiende gjort."** (Matt 13:24-27). Vi behöver inte gissa oss till vad liknelsen betyder. Jesus tolkar den själv: **"Den som sår den goda säden är Människosonen. Åkern är världen. Den goda säden är rikets barn, ogräset är den ondes barn. Fienden som sådde det är djävulen."** (Matt 13:37-39). Märk väl att Jesus sår ut god säd i sin åker, precis som vi läste i 1:a Mosebok. Jesus tar inget som helst ansvar för att ha sått ogräs. Frågan som otaliga filosofer har ställt, ställs här av tjänarna: "Om Gud skapade världen god, varför finns det då ondska?" Är Gud verkligen god? Jesus svarar med att klart och tydligt säga att när lidande, ondska och sjukdomar drabbar är det inte Jesus utan en figur som kallas djävulen som ska ha skulden.

Vem är då denna djävul som enligt Jesus är upphovsmakaren till ondskan? I Lukasevangeliet 10:18 säger Jesus: **"Jag såg Satan falla ner från himlen som en blix."** Satan har alltså befunnit sig i himlen en gång i tiden. I Hesekiel 28:12-15 ges en utförligare beskrivning om Satan innan sitt fall: **"Du var en mönsterbild av fullkomlighet, full av visdom och fullkomlig i skönhet. Du var i Eden, Guds lustgård, höljd i alla slags ädelstenar... Med guld var dina tamburiner och flöjter utsmyckade, framställda den dag du skapades. Du var en smord, beskyddande kerub, och jag hade satt dig på Guds heliga berg. ... Du var fullkomlig på alla dina vägar från den dag då du skapades till dess att orättfärdighet blev funnen hos dig."** Vi får lära oss att Satan från början var en perfekt skapad varelse – en beskyddande kerub – dvs. en av de änglar som stod närmast Guds tron. Men orättfärdighet blev funnen hos honom. Man kan fråga sig hur en perfekt varelse i perfekt omgivning kunde bli orättfärdig. I Jesaja får vi en förklaring: **"Hur har du inte fallit från himlen, du strålande stjärna, du gryningens son!... Du sade i ditt hjärta: 'Jag ska stiga upp till himlen, jag ska resa min tron ovanför Guds stjärnor. Jag ska sätta mig på mötesberget längst upp i norr. Jag ska stiga upp över molnens höjder, jag ska bli som den Högste.'" (Jes 14:12-14).** För att äkta kärlek ska kunna existera utrustade Gud sina varelser med en farlig men nödvändig förmåga att säga nej till honom. Han vill att hans skapelser ska älska honom av fri vilja och inte för att de måste. Men Satan valde att missbruka sin gåva och gjorde uppror mot sin skapare. Han var inte nöjd med sin upphöjda position utan ville bli som Gud själv. Satan spred sitt missnöje i himlen och en tredjedel av himlens änglar anslöt sig i upproret. Snart uppstod ett fullskaligt krig i himlen: **"Och det blev strid i himlen: Mikael och hans änglar stred mot draken. Och draken och hans änglar stred, men han var inte stark nog, och det fanns inte längre någon plats för dem i himlen. Och den store draken, den gamle ormen som kallas Djävul och Satan och som förleder hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom."** (Upp 12:7-9). Eftersom människan också anslutit sig till upproret blev Satan nedkastad till jorden. Där fortsätter striden.

Den stora striden

Just nu befinner sig vår jord i en kosmisk konflikt mellan Gud och Satan, mellan gott och ont. Petrus skriver: **"Var nyktra och vaksamma. Er fiende djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker efter någon att sluka."** (1Pet 5:8) Han vill få varje människa att välja bort Gud så att han får så många som möjligt med sig i fördärvet och därmed sår Guds hjärta. I Jobs bok finner vi ett exempel på hans sätt att arbeta: **"En dag hände det att Guds söner kom och trädde fram inför Herren, och Åklagaren kom också med bland dem. Då frågade Herren Åklagaren: 'Varifrån kommer du?' Åklagaren svarade Herren: 'Från en färd över jorden där jag vandrat omkring.'" Då sade Herren till Åklagaren: "Lade du märke till min tjänare Job? På jorden finns ingen som är så from och rättsinnig, ingen som så fruktar Gud och undviker det onda." Åklagaren svarade Herren: "Är det utan orsak som Job fruktar Gud? Har du inte beskyddat honom och hans hus och allt han äger? Du har välsignat hans händers verk, och hans boskapshjordar breder ut sig i landet. Men räck ut din hand och rör vid allt han äger. Helt säkert kommer han då att förbanna dig rakt i ansiktet." Herren sade till Åklagaren: "Nåväl, allt han äger är i din hand. Men du får inte räcka ut din hand mot honom själv.""** (Job 1:6-12). Satan går ut och eggas upp människor till att stjäla, plundra och döda. Job förlorar allt han äger. Satan orsakar naturkatastrofer som dräper hela Jobs familj. Tillslut slår han Job med svåra sjukdomar och plågor, allt för att Job ska överge Gud. Men Job håller ut: **"Under allt detta syndade inte Job och kom inte med någon anklagelse mot Gud."** (Job 1:22) Därmed bevisades Satans anklagelser vara falska. Samma drama utspelar sig bakom kulisserna i varje människas liv. Paulus skriver: **"vi står på arenan inför hela världen, inför både änglar och människor."** (1Kor 4:9) Du och jag har en roll att spela i den stora striden. Genom att välja sida och hålla fast vid Gud kan vi motbevisa Satans lögn. Till oss idag kommer den utmaning som Josua gav till Israels barn för tusentals år sedan: **"välj i dag vem ni vill tjäna"** (Jos 24:15). Varje dag ställs vi inför valet. Hela universums invånare är intresserade av det val vi gör. Det är ett val på liv och död. Är du redo att svara som Josua: **"Men jag och mitt hus, vi vill tjäna Herren"?**

4) Frälsningen

Hur blir man kristen egentligen? Vad innebär det att tro och vad ska man göra för att bli frälst?

Människans problem

Ordet frälsning betyder räddning. Frågan är: Vad är det en räddning från? Vi kan inte på allvar förstå de goda nyheterna innan vi förstår de dåliga. De goda nyheterna är bara så goda som de dåliga är dåliga. Låt oss därför ta lite tid att studera de dåliga nyheterna: När Gud skapade jorden var allt, enligt Gud, mycket gott (1Mos 1:31). Människan och Gud levde i en fullkomlig och kärleksfull relation med varandra. Men en dag hade något sorgligt hänt: **”Vid kvällsbrisen hörde de Herren Gud vandra i lustgården. Och mannen och hans hustru gömde sig för Herren Guds ansikte bland lustgårdens träd.”** (1 Mos 3:8) Istället för att komma springande till sin himmelske Far flyr Adam och Eva bort från hans ansikte. Gud hade sagt att de fick äta av alla träd i lustgården utom av kunskapens träd på gott och ont, för då skulle de dö. Satan, i form av en orm, lurade Eva till att äta av frukten och Adam åt också. De hade varit olydiga mot Gud och deras olydnad skapade skam, som fick dem att fly från sin skapare. Och alla Adams ättlingar har sen dess varit benägna att fly från Gud. Syndens problem är nu allas problem. Paulus skriver att **”alla har syndat och saknar härligheten från Gud,”** **”Ingen rättfärdig finns, inte en enda.”** (Rom 3:23, 10). Bibeln säger dessutom att **”syndens lön är döden”** (Rom 6:23). Om nu alla har syndat så innebär det att också alla är dödsdömda! Känns det hårt? Men det är inte mer än rättvist. Gud är den som gett oss liv. Han är **”livets källa”** (Ps 36:10). Och när vi syndar skiljer vi oss från Gud. Det är inte Gud som drar sig undan från oss när vi syndar, utan tvärtom. Som Jesaja sa: **”det är era missgärningar som skiljer er från er Gud, era synder döljer hans ansikte för er så att han inte hör er.”** (Jes 59:2). Det är inte Guds godtyckliga beslut att syndare ska dö. Om vi skiljer oss från Gud kan vi inte fortsätta leva. Precis som när glödlampan slocknar då den kopplas ur strömkällan så slocknar våra liv om vi skiljs från Gud. Någon kanske tänker: Men jag har ju också gjort många goda gärningar, så de väger väl upp mina synder? Men Bibeln säger att **”ingen människa förklaras rättfärdig inför honom genom laggärningar.”** (Rom 3:20) Du kan inte genom dina goda gärningar omintetgöra dina synder, lika lite som en läkare kan komma undan med ett mord bara för att han räddat 1000 personers liv tidigare. **”Den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt.”** (Jak 2:10) Mänskligheten befinner sig på kollisionskurs med döden och kan inte göra något åt saken – detta är de dåliga nyheterna.

Guds lösning

Men låt oss nu titta på de goda nyheterna – som ordet *evangelium* betyder. Gud kunde ha lämnat mänskligheten åt sitt öde. Men **”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.”** (Joh 3:16) Gudomen älskade oss så mycket att det bestämdes att Jesus skulle komma till världen för att **”ge sitt liv till lösen för många.”** (Matt 20:28). En gammal profetia om Messias säger: **”Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade... all vår skuld lade Herren på honom.”** (Jes 53:5-6). Jesus levde ett heligt liv och bytte därefter plats med oss. Han tog det straff som vi förtjänar och erbjuder oss det eviga liv som han förtjänar. På så sätt friköpte han oss från döden: **”Ni vet att det inte var med förgängliga ting, silver eller guld, som ni friköptes från det meningslösa liv som ni övertagit från era fäder. Nej, det var med blodet från ett lamm utan fel eller fläck, Kristi dyrbara blod”** (1Pet 1:18,19).

Hur blir man förlåten?

Det låter underbart! Men hur får man del av frälsningen? Bibeln säger: **”Av nåden är ni frälsta genom tron, inte av er själva. Guds gåva är det, inte på grund av gärningar för att ingen ska berömma sig.”** (Ef 2:8,9) Många tänker att de behöver förtjäna frälsningen. Men det går inte att förtjäna en gåva, den kan bara tas emot eller förkastas. Så hur tar vi emot den? Man kan säga att det sker i tre trosssteg – ånger, beaktelse och överlåtelse. När några personer frågade Petrus vad de skulle göra för att bli räddade svarade han: **”Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna.”** (Apg 2:38). Vid ett senare tillfälle sa han: **”Ångra er därför och vänd om, så att era synder blir utplånade”** (Apg 3:19). Omvändelsen innefattar en genuin ånger för sin synd. När vi förstår att våra synder kostade Guds Son livet kommer vi att se syndens sanna natur och avsky den. En sann ånger gör också att man är villig att erkänna sina fel. Bibeln lovar att: **”Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.”** (1 Joh 1:9). Du behöver inte gå genom någon präst. Erkänn dina synder för dem du sårat och inte minst inför Gud i bön och löftet är ditt. Nästa steg innebär att överlämna sitt hjärta till Gud. Hör Jesus röst kalla: **”Min son [eller dotter], ge mig ditt hjärta och låt mina vägar behaga dig.”** (Ords 23:26). Vi kan inte förändra vårt hjärta. Men vi kan välja att överlämna det till Gud. Vi kan ge honom vår vilja och tillåta honom att få full kontroll över våra liv. Vissa är rädda för det här steget för att de inte riktigt litat på Jesus. Men vi har inget att frukta från honom som var villig att ge allt för oss och som bara vill oss gott. Endast när vi släpper kontrollen över vårt eget liv och underordnar oss Jesus blir vi verkligen fria: **”Om nu Sonen gör er fria blir ni verkligen fria.”** (Joh 8:36). Jesus tvingar sig inte på oss. Han säger: **”Se, jag står vid dörren och knackar. Om någon hör min röst och öppnar dörren, ska jag gå in till honom”** (Upp 3:20). Har du öppnat dörren? Om inte, varför inte? Vad är det som håller dig tillbaka? Varför inte erkänna dina synder för Jesus just nu och ge honom tillträde till ditt hjärta? Den som i bön har bekänt sina synder och överlämnat sitt hjärta till Jesus behöver inte vänta på att känna sig förlåten. Han kan lita på att han är förlåten och frikänd för att Guds ord säger så. Tvivla inte: **”tro att ni har fått det, så ska det bli ert.”** (Mark 11:24).

5) Andens uppgift

Innan du börjar ett studium, gör det gärna till en vana att be om Guds Andes ledning, eftersom andliga saker endast kan förstås med Andens hjälp. Vi ska i detta studium titta på vad Bibeln säger om just den Helige Andens uppgift i både den icketroendes och den troendes liv.

Överbevisar alla människor

Den Helige Ande är den tredje personen i Gudomen. Jesus beskriver Andens uppgift i Johannes kapitel 16. Han säger om Hjälparen: **”när han kommer ska han överbevisa världen om synd och rättfärdighet och dom.”** (Joh 16:8) Den Helige Ande skulle alltså överbevisa alla människor i världen om vad synd, rättfärdighet och dom är: Synd, det som är fel, rättfärdighet, det som är rätt, och dom, att en dag kommer en slutlig upprättelse då alla ställs till svars för sina handlingar. Det är genom samvetets röst, som Guds Ande talar till alla människor i världen, oavsett om de är kristna eller inte. Du själv har nog många gånger hört Andens röst tala till dig, kanske när du gjort fel? Eller när du gjort något gott? Det är viktigt att lyssna till Andens röst. För när vi om och om igen går emot samvetets röst så kan det leda till att våra hjärtan förhärdas och Guds Ande bedrövas. När vårt samvete fördömer oss behöver vi söka Kristus förlåtelse.

Ger den troende frälsningsvisshet

När vi tar emot Jesus i vårt hjärta, så börjar Anden arbeta på ett nytt sätt. Paulus skriver i Efesiebrevet: **”i honom har också ni, när ni kom till tro, fått den utlovade helige Ande som ett sigill. Anden är ett förskott som garanterar vårt arv, att hans eget folk ska befrias, till hans ära och pris.”** (Ef 1:13-14). När vi tror på Jesus föder Anden oss på nytt. Våra tankar och vårt sinnelag ändras. Vi får nya värderingar och motiv. Denna pånyttfödelse är frukten och beviset på att vi har en frälsande tro. Den som har Guds Ande har evigt liv. Hans närvaro är garantin på vår kommande frälsning. Men att ta emot den Helige Ande är inte en engångshändelse utan ett dagligt verk. I Jesaja jämför Gud den Helige Ande med vatten. Han säger: **”jag ska utgjuta vatten över det som törstar och strömmar över det torra. Jag ska utgjuta min Ande över dina barn, min välsignelse över dina avkomlingar, så att de växer upp bland det gröna gräset, som pilträäd vid vattenbäckar.”** (Jes 44:3-4). En planta behöver inte bara vatten för att spira, utan den behöver vatten regelbundet för att överleva. Det spelar ingen roll hur stort och hur gammalt ett träd blir, det klarar sig aldrig utan vatten. Det samma gäller vår andliga tillväxt. Vi förlorar aldrig vårt behov av Andens vatten.

Helgar oss

När en bonde odlar och vattnar grödor, vad hoppas han på? Han hoppas förstås på att få se frukt av sin möda. Det samma gäller Jesus. Han önskar att se Andens frukt i våra liv: **”kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trohet, mildhet, självbehärskning.”** (Gal 5:22-23). Därför ger han oss Anden. Han vill se en Kristuslik karaktär i oss. Det är Andens frukt, inte dess gåvor, som bevisar att man har Guds Ande. Processen att få mer och mer av Andens frukt kallas helgelse. Bibeln säger att vi blir **”helgade genom Anden”** (1 Pet 1:2). Målet med helgelsen är, som Petrus säger, att **”vara heliga i allt ni gör”** (1 Pet 1:15), liksom Jesus var. Det är minst sagt ett högt kall, som jag tvivlar på att någon av oss ännu uppnått. Men det är viktigt att ha målet i sikte, för annars börjar vi jämföra oss med varandra i stället för med Kristus. Det kan leda till stolthet och självtillräcklighet. Det höga kallet är också hoppfullt. Det innebär att det inte finns någon frestelse som Gud inte kan hjälpa oss att stå emot. Det finns ingen synd som Jesus inte kan ge oss seger över. Jesus älskar oss precis som vi är, men han älskar oss för mycket för att låta oss förbli som vi är. Han vill ta bort ur vårt liv allt som skadar vår egen och andras lycka. Han vill forma oss till den person han skapat oss för att vara.

Finns det något som vi ska göra i helgelsen? Paulus manar församlingen i Filippi att **”arbeta med fruktan och bänvan på er frälsning, för det är Gud som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja ska ske.”** (Fil 2:12-13). Helgelsen är en växelverkan. Gud verkar i oss, men inte mot vår vilja. Vi behöver dagligen ge honom tillåtelse. När vår vilja samarbetar med Guds vilja förmår vi allt. Hur lång tid tar helgelsen? Paulus skriver vidare: **”Tro inte att jag... redan har blivit fullkomlig. Men jag gör allt för att gripa det, när nu Kristus Jesus har fått mig i sitt grepp. Bröder, jag menar inte att jag har det i min hand, men ett är säkert: jag glömmer det som ligger bakom mig och sträcker mig mot det som ligger framför mig och löper mot målet för att vinna det pris där uppe som Gud har kallat oss till genom Kristus Jesus.”** (Fil 3:12-14) Paulus hade varit en aktiv kristen i många år och predikade, planterade församlingar, helade människor och väckte upp döda. Trots det ansåg han sig inte nått målet. Helgelsen är ett livstidsverk. Men det gjorde inte Paulus missmodig. Han ältade inte sitt förflutna utan skyndade sig fram på helgelsens stig; inte för att bli god nog för himlen, men eftersom Jesus redan höll honom i sitt grepp. Om vi önskar att löpa helgelsens väg så behöver vi släppa det som ligger bakom oss och ge Guds Ande tillträde till alla skrymslen i vårt hjärta. Han behöver få full kontroll i våra liv, och det är inget han tar med våld. Vi behöver dagligen inbjuda honom i våra liv och låta honom styra. Jesus sa: **”Om nu ni som är onda förstår att ge goda gåvor till era barn, hur mycket mer ska då inte er Far i himlen ge den helige Ande åt dem som ber honom?”** (Luk 11:13). Önskar du få mer av Andens frukt i ditt liv? Önskar du att bli mer lik Kristus? Du kan inte åstadkomma det på egen hand. Men allt du behöver göra är att be Gud om den Helige Ande och låta honom få kontroll över ditt liv. Kanske känns det skrämmande för någon? Ditt liv kan komma att förändras radikalt. Men tro mig, **”där Herrens Ande är, där är frihet”** (2 Kor 3:17). Endast när Guds Ande får styra våra liv, är vi verkligen fria. Är du villig att ge honom en chans? Säg det då till honom! Han kommer inte att göra dig besviken.

6) Lagen

Hur vet man vad som är moraliskt rätt och fel? Finns det någon objektiv moralisk måttstock? Bibelns svar är: Ja. Gud har gett oss en morallag – de tio budorden.

När många hör om de tio buden tänker de att Gud gav dem för att han vill döma oss när vi gör fel. Inget kunde vara längre från sanningen. Jesus sa om lagen: **”Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, liksom jag har hållit min Fars bud och är kvar i hans kärlek. Detta har jag sagt er för att min glädje ska vara i er och för att er glädje ska bli fullkomlig.”** (Joh 15:10-11) Jesus vill göra oss fullkomligt lyckliga, och lagen är Guds instruktioner om hur ett lyckligt liv kan uppnås. Tänk själv om alla människor skulle lyda Guds lag, skulle inte ett sådant samhälle vara lyckligt? Det skulle inte finnas någon som stjälar, mördar, ljuger, begår sexuella övergrepp osv. Den underliggande principen i Guds morallag är kärlek. Jesus blev frågad om vilket bud som var det största i Gamla Testamentet. Han svarade: **”Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. Det är det största och första budet. Sedan kommer ett som liknar det: Du ska älska din nästa som dig själv. På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna.”** (Matt 22:37-40) Det här var inga nya bud som Jesus kom med, han citerade endast det som stod i 5 Mosebok. Men vad innebär det att älska Gud och sin nästa? För att göra det tydligare för oss blev Gud lite mer specifik och delade upp kärleksbuden i tio budord. Paulus skrev att **”Budene: Du ska inte begå äktenskapsbrott, Du ska inte mördar, Du ska inte stjäla, Du ska inte ha begär och alla andra bud sammanfattas i detta ord: Du ska älska din nästa som dig själv.”** (Rom 13:9). De fyra första buden visar oss hur vi älskar Gud över allt annat. De sex sista buden visar oss hur vi ska älska vår nästa. Gud befallde de tio budorden till Israels folk från berget Sinai på Moses tid. Men han litade inte på sitt folks minne för att komma ihåg dem. Han skrev också ned dem i sten med sitt eget finger. Vi läser: **”När Gud hade talat färdigt med Mose på Sinai berg, gav han honom vittnesbördets två tavlor, tavlor av sten, skrivna med Guds finger.”** (2 Mos 31:18). Inte nog med det, Gud bad dessutom Moses att förvara dessa stentavlor på den heligaste platsen som fanns på jorden. Gud hade bitt Moses att göra en helgedom, som senare blev ombyggd till Israels tempel. I helgedomen fanns två rum, det heliga och det allra heligaste. I det allra heligaste stod en förgylld låda som kallades förbundsarken. Det var ovanpå den som Guds härlighet uppenbarade sig för Israel. I den lådan skulle budorden förvaras. Moses fick befallningen från Gud: **”I arken ska du lägga vittnesbördet som jag ska ge dig.”** (2 Mos 25:16). De tio budorden var alltså oerhört heliga – lika heliga som Gud själv – eftersom de reflekterar Guds vilja och karaktär. Så var det i Gamla Testamentet, men vad med Nya? Är de tio budorden fortfarande bindande för kristna? Eller kom Jesus för att skaffa bort dem?

I den sista boken i Nya Testamentet – Uppenbarelseboken – får Johannes se en syn. Han säger: **”Guds tempel i himlen öppnades, och hans förbundsark blev synlig i hans tempel...”** (Upp 11:19). Det finns alltså ett tempel i himlen som liknar det på jorden. I det himmelska templet finns också en förbundsark. Kan det hända att också de tio budorden ligger i den himmelska förbundsarken? Vi behöver inte gissa oss till svaret. Några kapitel längre fram säger Johannes: **”Därefter såg jag hur templet i himlen, vittnesbördets tabernakel, öppnades.”** (Upp 15:5). Som vi sett är vittnesbördet ett annat namn för de tio budorden. Templet i himlen kallas med andra ord för ”de tio budordens tabernakel”. Om budorden fortfarande ligger i det himmelska templet under Nya Testamentets tid så kan de omöjligt ha ändrats eller avskaffats. Inte undra på att Jesus sa som han gjorde i bergspredikan: **”Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. Jag säger er sanningen: Innan himmel och jord förgår ska inte en bokstav, inte en prick i lagen förgå, inte förrän allt har skett.”** (Mat 5:17-18). Himlen och jordens existens vittnar om att inte minsta bud eller bokstav i de tio budorden har ändrats av Jesus. Jesus själv höll Guds bud och undervisade oss om vad de verkligen betyder. 1 Joh 3:4 säger att **”synd är brott mot lagen”**. För att synd ska kunna existera så behöver det finnas en lag som kan brytas. Utan lag, ingen synd. Utan synd, behövs ingen nåd. Utan nåd, finns inget behov för en Frälsare. Om lagen kunde upphävas så hade inte Jesus behövt dö för våra lagöverträdelse. I stället för att upphäva lagen, så sände Gud sin Son till världen för att ta lagens straff för våra överträdelse. Därmed visar Jesus död att lagen omöjligt kan vara upphävd. Men är det inte lagiskt att försöka lyda Guds bud? Säger inte Paulus att vi står under nåden och inte under lagen? Visst säger han det. Men vad betyder det? Paulus förtydligar i Romarbrevet: **”Hur är det då? Ska vi synda, eftersom vi inte står under lagen utan under nåden?”** och hans svar är ett rungande **”Verkligen inte!”** (Rom 6:15) Att lyda lagen är inte lagiskhet om vi lyder av rätt orsaker. Paulus lärde att man inte kan förtjäna sin frälsning genom att följa lagen, utan endast genom tron på Jesus: **”Vi hävdar nämligen att människan förklaras rättfärdig genom tro, utan laggärningar.”** (Rom 3:28) Vi kan inte göra något för att bli goda nog för frälsning utan behöver ta emot Jesus rättfärdighet som tillräknas oss. Men när vi tar emot nåden så förvandlar den oss. Lydnad är inte roten till vår frälsning utan frukten. Lagen och tron går inte i konflikt. Paulus sa: **”Upphäver vi då lagen genom tron? Verkligen inte! Vi upprätthåller lagen.”** (Rom 3:31) Han ansåg att det var viktigt att lyda Guds moraliska bud, inte för att bli god nog för himlen, utan för att uttrycka vår tacksamhet till Jesus för att han räddat oss och förlåtit oss för våra synder. Det är kärleken som är den sanna lydandens enda motiv. Jesus sa: **”Om ni älskar mig håller ni fast vid mina bud.”** (Joh 14:15) När Guds kärlek förvandlar våra hjärtan så blir lagen inte ett tungt ok. Johannes sa: **”Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Och hans bud är inte tunga”** (1 Joh 5:3). Önskar du att lyda Gud av den orsaken? Säg det till honom så kommer han att sända Hjälparen för att skriva lagen i ditt hjärta.

7) Antikrist del 1

I grekisk mytologi beskrivs ett slag mellan trojanerna och grekerna. Grekerna försöker invadera Troja men lyckas inte med sin belägring. Tillslut kommer de på en utmärkt plan. De bygger en stor, ihålig trähäst och erbjuder den som en gåva till trojanerna. Men i hästen har de placerat soldater som under natten kryper ut och öppnar porten och Troja faller. Poängen är att det grekerna inte klarade av genom våld lyckades de med genom bedrägeri. Samma metod använder sig djävulen av. Under de första århundradena e Kr förföljdes de kristna mycket hårt. Satan försökte utplåna dem med våld. Men martyrernas blod gav näring åt kyrkan och den växte som aldrig förr. Satan kunde inte utplåna dem med våld så han måste ta till en annan taktik – bedrägeri. Upp 12:9 säger: **”Och den store draken, den gamle ormen som kallas Djävul och Satan och som förleder hela världen, kastades ner på jorden och hans änglar kastades ner med honom.”** Vi borde inte bli förvånade om vi upptäcker att nästan hela världen är bedragen. Vad är det Satan försöker lura till sig?

Svaret hittar vi i berättelsen om Jesus frestelse. I Matteus 4 läser vi om hur djävulen, efter två misslyckade försök att få Jesus på fall, tar med sig Jesus på ett högt berg och visar honom alla riken i världen och deras härlighet. Sen säger han fräckt: **”Allt detta ska jag ge dig, om du faller ner och tillber mig.”** Satan är inte primärt ute efter dina pengar eller ditt liv, han vill ha din *tillbedjan*. Och han är villig att ge allt i världen i utbyte mot det. Det är just tillbedjan han strävar efter att lura till sig. Många människor tillber Satan utan att veta om det, genom att följa samma själviska väg i uppror mot Gud. Men kristna har valt att tillbe Jesus och Satan vet att han behöver göra speciella kraftansträngningar om han ska lyckas få kristna att tillbe honom. Han kan inte hoppa fram som en mörkklädd figur och säga: ”Det är jag som är Satan, tillbe mig!” För då skulle de kristna vända sig till Gud och driva Satan på flykten. I stället använder han en figur som kallas ”Antikrist”.

Innan Jesus kommer tillbaka skulle ett stort avfall ske i kristenheten. Paulus säger: **”Låt ingen bedra er på något sätt. Först måste avfallet komma och laglöshetens människa träda fram, fördärvets son, motståndaren som förhäver sig över allt som kallas gud eller heligt så att han sätter sig i Guds tempel och säger sig vara Gud.”** (2 Thess 2:3-4) Många tänker på Antikrist som en mörkklädd, ondskefull halvdemon som springer runt med uppochnedvända kors, ropar ”Jag hatar Jesus” och offerar katter i källaren. Men Bibelns Antikrist är något helt annat. Det är en förfälskning av Kristus, någon som sätter sig i Kristus ställe. Ordet *anti* på grekiska kan betyda ”i stället för” och inte nödvändigtvis ”emot”. I Uppenbarelseboken 13 ser vi hur Satan använder Antikrist för att lura till sig tillbedjan. Vi läser där om ett symboliskt vilddjur som draken (Satan) ger sin makt och tron och auktoritet till. Detta antikristliga vilddjur gör allt det kan för att härma och efterlikna Jesus. Lägga märke till följande paralleller:

Jesus börjar sin verksamhet vid sitt dop, genom att komma upp ur vattnet. Antikrist börjar också sin verksamhet genom att komma upp ur vattnet. Efter sitt dop verkar Jesus i exakt 3,5 år innan han korsfästs. Antikrist regerar i 42 månader, som är exakt lika lång tid. Efter att Jesus dött, uppstår han från de döda. När Antikrist verkat i 42 månader får denne ett dödligt sår som läker. Efter sin himmelfärd sitter Jesus på sin Faders tron och tar emot tillbedjan. Efter att vilddjurets dödliga sår läkts tar han emot tillbedjan medan han sitter på Satans tron. Allt som Kristus gör försöker vilddjuret efterlikna.

Antikrist är helt enkelt en falsk messiasgestalt, inte en våldsam motståndare utan en slug infiltratör som ger sig ut för att vara kristen och god, och världen kommer att luras. Vi läser att **”hela jorden förundrade sig över vilddjuret och följde det. De tillbad draken för att han hade gett sin makt åt vilddjuret, och de tillbad vilddjuret och sade: ”Vem är som vilddjuret? Vem kan strida mot det?”**” (Upp. 13:3-4). Världen hyllar och tillber vilddjuret i tron på att detta är Kristus. Men när de tillber vilddjuret, så får draken (Satan) den tillbedjan han längtar efter.

Nu kanske du tänker: ”Tur att jag inte är bedragen”. Det är bara ett problem med att tänka så – det är precis så en bedragen person tänker. För definitionen av att vara bedragen är att man inte själv vet om det. Jesus talar om många personer som på domens dag säger till Jesus: **”Herre, Herre, har vi inte profeterat med ditt namn och drivit ut onda andar med ditt namn och gjort många kraftgärningar med ditt namn? Men då ska jag säga dem sanningen: Jag har aldrig känt er. Gå bort från mig, ni förbrytare.”** (Matt 7:22-23) Vilken fruktansvärd upplevelse! Bekännelse är inte tillräcklig. Allt som glimmar är inte guld. Så hur kan vi vara säkra på att vi själva inte är bedragna? Jesus fortsätter: **”Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem liknar alltså en klok man som byggde sitt hus på klippan. Regnet öste ner, floden kom och vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det föll inte, för det var grundat på klippan.”** (Matt 7:24-25). Det enda sättet vi kan vara fullständigt säkra på att vi inte är bedragna är om allt vi tror på är fullständigt rotat i Bibeln. Vi kan inte bygga på teologers, föräldrars eller prästers åsikter. Du behöver försäkra dig om att du står på ett ”Så säger Herren!” Jag vill ge dig en utmaning: Är du villig att vara ärlig mot dig själv och säga till Gud ”Herre, jag är villig att lämna allt jag tror på som inte stämmer överens med ditt Ord”? Är du villig att göra Bibeln till din tros rättesnöre?

8) Antikrist del 2

Idag ska vi utifrån Bibeln avslöja Antikrists identitet. Vi kommer att göra det utifrån Daniel kapitel 7.

I Daniel 7 har Daniel en dröm. Han säger: ”**Jag såg i en syn om natten... Och fyra stora djur steg upp ur havet, det ena inte likt det andra.**” (Dan 7:2-3) En ängel förklarar sedan vad djuren representerar: ”**De fyra stora djuren betyder att fyra kungar ska uppstå på jorden.**” (v.17) Vi ser att ordet ”kungar” och ”riken” används med samma betydelse för i v.23 läser vi att ”**Det fjärde djuret betyder att ett fjärde rike ska uppstå på jorden**”. Detta är logiskt eftersom en kung representerar sitt rike. Därefter beskriver Daniel djuren i närmare detalj: ”**Det första liknade ett lejon men hade vingar som en örn...**” (v.4) Ett bevingat lejon var en vanlig symbol på det babyloniska riket som Daniel levde i, både i arkeologin och i Bibeln (Jer 4:7,13). Daniel fortsätter: ”**Sedan fick jag se ett annat djur, det andra i ordningen. Det liknade en björn, och det reste sig på sin ena sida, och det hade tre revben i gapet...**” (v.5) Det rike som erövrade Babylon var Medie-Persien, en koalition av två iranska stammar. Persien var det starkare av de två, och denna maktobalans syns tydligt i och med att björnen var upprest på ena sidan. De tre revbenen i munnen passar perfekt in på de tre kungadömen som Medie-Persien erövrade: Babylon, Lydien och Egypten. ”**Därefter fick jag se ännu ett djur. Det liknade en leopard men hade fyra fågelvingar på sidorna. Djuret hade fyra huvuden, och det fick stor makt.**” (v.6) Medie-Persien blev snart erökrat av Greklands Alexander den store. Så snart han dött delades hans rike mellan hans fyra generaler – Kassandros, Lysimakos, Ptolemaios och Seleukos – vilket passar perfekt med leopardens fyra huvuden. Daniel fortsätter: ”**Sedan fick jag i min syn om natten se ett fjärde djur, som var skrämmande, fruktansvärt och mycket starkt. Det hade stora tänder av järn, det slukade och krossade och trampade det som blev kvar under fötterna. Det var olikt alla de tidigare djuren och hade tio horn.**” (v.7) Det rike som kom därefter var förstås Rom, vars järntänder påminner oss om benen av järn i Daniel 2. ”**De tio hornen betyder att tio kungar ska uppstå i det riket**” (v.24), sa ängeln. Precis som de tio tårna i Daniel 2, motsvarar de tio hornen här uppdelningen av romarriket av de germanska stammarna på 400-talet. Dessa stammar bildar sen varsitt europeiskt rike som har överlevt till modern tid. Hittills har vi bara sett repetition och lite fördjupning av det vi sett i Daniel 2.

Sen följer en detalj som vi inte sett tidigare: ”**Men medan jag betraktade hornen fick jag se hur ett annat horn sköt upp mellan dem, ett litet horn som stötte bort tre av de tidigare hornen. Det hornet hade ögon som liknade människoögon och en mun som talade stora ord.**” (v.8) Vi ska nu identifiera vem/vad detta lilla horn är, som är samma sak som vilddjuret i Upp 13 – Antikrist. Låt oss plocka ut några kännetecken från denna vers: 1) Det uppstår efter Roms fall, mellan de europeiska rikena. 2) Det är ett litet rike. 3) Det stöter bort tre rikena under sin uppkomst. 4) Det är en hädisk makt som talar stora ord mot Gud (se även Upp 13:5). Hädelse enligt Bibeln är t.ex. att obefogat påstå sig vara Gud på jorden (Joh 10:33) och ha makt att förlåta synder (Mark 2:5-7).

I vers 25 hittar vi fler kännetecken på det lilla hornet: ”**Han ska tala mot den Högste och ansätta den Högstes heliga. Han ska bestämma sig för att förändra heliga tider och lagar, och de ska ges i hans hand under en tid och tider och en halv tid.**” (v.25) Antikrist ska alltså 5) förfölja de heliga (Guds folk), 6) tro sig förändra heliga tider och lagar, 7) härska över västvärlden i 3,5 tider (en tid = år, så alltså 3,5 år). Det är samma tid som i Upp 12:6, 14 och Upp 13:5. Men där nämns det som 42 månader och 1260 dagar. Alla tider är lika långa och beskriver antikrists regeringstid. Vad innebär detta kryptiska tal? I bibliska profetior symboliserar en profetisk dag ofta ett bokstavligt år. Ett exempel är Hes 4:6. Hesekiel blev ombedd profetera mot Jerusalem ”**under fyrtio dagar, en dag för varje år. Jag har tilldelat dig en dag för varje år.**”. Ett annat exempel är i 4 Mos 14:34 där Gud förutsäger hur länge Israels barn ska vandra i öknen: ”**Så som ni under fyrtio dagar har spejat i landet ska ni under fyrtio år – ett år för varje dag – bära på era synder.**” Om vi använder oss av denna tolkningsprincip så innebär det att de 3,5 åren, de 42 månaderna eller de 1260 dagarna i verkligheten motsvarar 1260 år. Det lilla hornet ska alltså ha makt att förfölja Guds folk under 1260 år.

Många fler kännetecken kan ges för det lilla hornet, men de nämnda bör vara tillräckliga för att bortom allt tvivel identifiera det lilla hornet (Antikrist). Sorgligt nog passar ingen annan makt in än den som alla protestanter brukade vara överens om: Den medeltida supermakten romerska katolska kyrkan! Det är inte för att försöka smutskasta någon som Bibeln säger detta. Gud har trogna människor i katolska kyrkan som följer Gud så gott de kan med den kunskap de har. Bibeln talar här inte om människor utan om ett system som ger en vilseledande bild av Gud och förvränger evangeliet. Men låt oss gå igenom kännetecknen igen och se om de passar in på påvedömet: 1) Det uppstod i Europa mitt bland de 10 barbariska stammarna som Rom delades i. 2) Det är ett litet rike på knappt 1 km² men med världsvitt inflytande. 3) Tre av stammarna (herulerna, vandalerna och östgoterna) blev utrotade i samband med påvemaktens etablering på 500-talet. 4) Kyrkan påstår att påven är Guds ställföreträdare på jorden och att prästerna har makt att förlåta synd på eget bevåg. 5) Under medeltiden dödades mellan 50–100 miljoner människor för att de trodde på Bibeln mer än kyrkan. 6) I katekesen är det andra budet som förbjuder avguderi bortplockat och det sista är delat för att få 10 bud. De förändrade även den bibliska sabbaten till söndag. 7) Påvekyrkan tog över kejsarens politiska makt i Västrom år 538 e Kr när Belisarius befriade Rom från östgoterna. Påvens makt var därefter oinskränkt ända fram till 1798 när Napoleons general under franska revolutionen tog påven till fånga. Det blir exakt 1260 år. Beskrivningen passar perfekt. Men Gud älskar alla katoliker. Miljontals människor följer dock blint en kyrka som inte representerar sann kristendom. Gud kallar oss tillbaka till biblisk kristendom – där Skriften, inte en kyrkas traditioner är grunden för vår tro.

9) Sabbaten

Sabbatsbudet utgör ett av de tio budorden. Men varför är det så få kristna idag som följer det? Det ska vi studera.
Vilken dag är vilodagen?

Om de tio budorden sa Jesus: ”**Innan himmel och jord förgår ska inte en bokstav, inte en prick i lagen förgå, inte förrän allt har skett. Därför ska den som upphäver ett av de minsta av dessa bud och lär människorna så kallas minst i himmelriket.**” (Matt 5:18-19) Tidigare såg vi att Antikrist trotsar Jesus och försöker förändra på Gud lag. Enligt Dan 7:25 ska Antikrist ”**bestämma sig för att förändra heliga tider och lagar**”. Det finns speciellt ett bud som Antikrist förändrat. Det är det enda av de tio budorden som handlar om heliga tider – budet om vilodagen. Det fjärde budet lyder: ”**Tänk på sabbatsdagen så att du helgar den. Sex dagar ska du arbeta och uträtta alla dina sysslor. Men den sjunde dagen är Herren din Guds sabbat. Då ska du inte utföra något arbete... För på sex dagar gjorde Herren himlen och jorden och havet och allt som är i dem, men på sjunde dagen vilade han. Därför har Herren välsignat sabbatsdagen och helgat den.**” (2 Mos 20:8-11) Sabbatsdagen helgades inte först vid Sinai. Den har sitt ursprung helt tillbaka till skapelseveckan, innan synden kom in i världen. Vi läser i 1 Mos 2:2-3: ”**På sjunde dagen hade Gud fullbordat sitt skapelseverk, och han vilade på sjunde dagen från hela det verk som han gjort. Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den, för på den dagen vilade han från hela sitt verk som han hade skapat och gjort.**” Lägga märke till att Gud gjorde en specifik dag helig. Han lämnade det inte åt människan att själv avgöra vilken dag de skulle helga. Det är den sjunde dagen i veckan som är helig och som man ska avstå från arbete under. Men vilken veckodag är det? I alla tider har den sjunde veckodagen varit lördag. Det var så även i Sverige fram till 1970-talet när man godtyckligt beslöt att börja veckan på en måndag. Men Gud har inte ändrat sig. I alla tider har judarna helgat lördagen som vilodag. Det är högst osannolikt att de skulle tappat bort sin vilodag. Många språk vittnar också om att sabbaten är lördagen. På över 100 språk i världen är ordet för lördag samma som sabbat. Katolska kyrkan medger själva att sabbaten är lördag. En av deras katekeser säger följande: ”**Fråga: Vilken är sabbatsdagen? Svar: Lördag är sabbatsdagen. Fråga: Varför helighåller vi söndag i stället för lördag? Svar: Vi helighåller söndag i stället för lördag för att den katolska kyrkan överförde högtidligheten från lördag till söndag.**” (Peter Geiermann, *The Convert's Catechism of Catholic Doctrine*, 1977, s.50) Helt enligt profetian har de alltså försökt ändra på vilodagen. Och de flesta kristna har tyvärr gått på bluffen och tror helt ärligt att söndagen är helig. Men det är alltså inte sant.

Jesus och sabbaten

Vissa kristna medger att söndagen visserligen inte är helig. Men de säger att det inte spelar någon roll ändå för att Jesus upphävde sabbatsbudet när han kom till jorden, så nu har vi bara 9 budord. Men vi läste ju nyss att Jesus själv sa att han inte kommit för att upphäva minsta prick i de tio budorden. Varför skulle han bara upphäva ett men inte de andra? Låt oss se på hur Jesus relaterade till sabbatsbudet. På Jesus tid hade judarna blivit fanatiska i sitt förhållningssätt till sabbaten. Utöver vad Gud själv befallt, hade de lagt till många mänskliga tolkningar och traditioner som gjorde det omöjligt för dem att fira sabbat utan att vara beroende av hedningar som bröt den. Jesus går till rätta med detta hyckleri. Han undervisade att ”**Sabbaten skapades för människan och inte människan för sabbaten. Alltså är Människosonen Herre också över sabbaten.**” (Mark 2:27-28) Det var faktiskt Jesus själv som skapade sabbaten i Eden. Det var han som befallde israeliterna från Sinais berg att helga dagen. Han som själv skapat sabbatsdagen och är sabbatens Herre borde väl ändå veta hur man helighåller den? Även om fariséerna anklagade honom för sabbatsbrott så sa han själv: ”**jag har hållit min Fars bud**” (Joh 15:10). När man ser på Jesus liv, märker man att sabbatsfirande var en självklarhet för honom. Luk 4:16 säger: ”**Så kom han till Nasaret, där han hade vuxit upp. På sabbaten gick han som han brukade till synagogan.**” Han hade alltså för vana att gå till kyrkan på lördag. Precis som Jesus vilade på sabbaten efter att ha fullbordat skapelsen, så vilade han också på sabbaten efter att ha fullbordat frälsningen. Om långfredagen när Jesus dog säger Bibeln att ”**Det var förberedelsedag, och sabbaten skulle just börja.**” Efter begravningen står det om Jesus lärjungar: ”**Sedan återvände de hem och gjorde i ordning våldoftande kryddor och oljor. Och under sabbaten var de i stillhet efter lagens bud.**” (Luk 23:54-56) Bibeln säger sen att ”**Jesus hade uppstått på första veckodagens morgon**” (Mark 16:9) Att Jesus uppstod på en söndag är faktiskt kristnas främsta argumentet för att fira söndagen. Men vi ser här att sabbaten som Jesus lärjungar firade är dagen innan uppståndelsedagen.

Jesus uppmanade också sina lärjungar att fortsätta fira sabbat efter sin uppståndelse. I sin förutsägelse av Jerusalems förstörelse år 70 e.Kr sa Jesus till sina lärjungar: ”**Be att ni inte måste fly under vintern eller på sabbaten.**” (Matt 24:20) I fyrtio år skulle hans lärjungar be att få slippa behöva fly på den heliga dagen. I Apostlagärningarna läser vi hur apostlarna fortsatte fira sabbat. På sina missionsresor besökte Paulus alltid synagogorna på sabbaterna och samtalade med både judar och greker utifrån Skrifterna (Apg 17:1-2, 18:4). Även när det inte fanns en synagoga hittade de ett böneställe för att tillbe. Lukas berättar: ”**På sabbaten tog vi oss ut genom stadporten och gick längs en flod där vi antog att det skulle finnas en böneplats.**” (Apg 16:13). Det var långt senare som söndagen började firas, och det av helt andra orsaker än Bibeln anger. Trots medeltidens mörker angående sabbatsfrågan har det alltid funnits trogna sabbatsfirare i kristenheten. Men i ändens tid kommer kristenheten igen att uppmärksammas på det bortglömda budet. Johannes fick se en grupp människor som ”**håller fast vid Guds bud och tron på Jesus.**” (Upp 14:12). De håller inte bara 9 av buden, men alla 10. De önskar följa Jesus exempel i att helighålla lördagen av kärlek till honom. Önskar du vara bland dessa?

10) Jesus återkomst

Många är oroliga över jordens framtid. Kommer jorden någonsin att gå under? Vad säger Bibeln egentligen? Innan Jesus steg upp till himlen så tröstade han sina lärjungar med ett otroligt löfte: **"Låt inte era hjärtan oroas. Tro på Gud och tro på mig. I min Fars hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats för er? Och om jag nu går bort och bereder plats för er, så ska jag komma tillbaka och hämta er till mig, för att ni ska vara där jag är."** (Joh 14:1-3) Frälsningshistoriens klimax är den dag när Jesus återvänder till jorden och hämtar sitt folk till himlen. Den dag då Jesus kommer tillbaka kommer jorden att gå under. Jesus sa: **"Himmel och jord ska förgå, men mina ord ska aldrig förgå. Men den dagen eller stunden känner ingen: inte himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern. Så som det var under Noas dagar, så ska det vara när Människosonen kommer."** (Matt 24:35-37) Den som hoppats på att få reda på ett datum för Jesus återkomst kommer att bli besviken. Jesus säger att ingen kan säga den exakta dagen och stunden. Det betyder dock inte att vi inte kan veta något om när den börjar närma sig. I verserna innan säger Jesus: **"Lär av en jämförelse med fikonsträdet. Redan när kvisten blir mjuk och bladen spricker ut vet ni att sommaren är nära. På samma sätt vet ni, när ni ser allt detta, att han [Människosonen] är nära och står för dörren."** (Matt 24:32-33). Så även om vi inte vet ett datum, så kan vi veta när det är nära. Jesus ger olika tecken som ska föregå hans ankomst i början av kapitlet. Lärjungarna frågar Jesus: **"Säg oss: När ska det ske? Och vad blir tecknet på din återkomst och den här tidsålderns slut?"** (Matt 24:3). Jesus svarar **"Ni kommer att höra stridslarm och rykten om krig. Se då till att ni inte blir skrämda... Folk ska resa sig mot folk och rike mot rike, och det ska bli svält och jordbävningar på många platser. Men allt detta är bara början på födslovåndorna."** (Matt 24:6-8). Några tecken är politisk instabilitet, naturkatastrofer och svält. Dessa beskrivs som födslovåndor. Precis som fikonsträdets löv inför sommaren, så blir födslovärkarna hos en havande kvinna fler och fler och starkare och starkare ju närmare klimax man kommer. Dessa tecken har funnits hela tiden i historien. Men ju närmare Jesus återkomst vi kommer desto starkare och fler blir dem. Ta krig till exempel: Det senaste århundradet skördade fler dödsoffer i krig än alla tidigare århundraden tillsammans. Vi har haft två världskrig, massförstörelsevapen, terrorism och revolutioner utan dess like. Det talar för att slutet är nära. Vi ser samma trend i jordbävningar och hungersnöd. Av de 20 dödligaste jordbävningarna i historien så har över hälften ägt rum de senaste 100 åren. Av de 22 dödligaste svältkatastroferna i världshistorien ser vi 18 av dem de senaste 200 åren. Ca 1 miljard människor är undernärda idag. Den statistiken vittnar om att Jesus kommer mycket snart. Jesus ger fler tecken: **"Många falska profeter ska träda fram och bedra många"** (Matt 24:11). I vers 5 säger han **"Många ska komma i mitt namn och säga: Jag är Messias, och de ska bedra många."** Religiösa bedrägerier kommer alltså att tillta i sista tiden enligt Jesus. Falska messiasgestalter är ett fenomen som tilltagit kraftigt från och med 1800-talet och framåt. Sun Myung Moon, José Luis de Jesús Miranda, Mirza Ahmad, Ahmadiyya-rörelsens grundare, Bahaula, Bahairörelsen grundare och Rastafaris Haile Selassie är några falska messiasgestalter som haft miljontals efterföljare. Otaliga andra sekter och rörelser i världen förvirrar människor och vittnar om att Jesus snart kommer tillbaka. Jesus sa också att **"eftersom laglösheten ökar kommer kärleken att kallna hos de flesta."** (Matt 24:12). Om vi låter skilsmässostatistiken vara en indikator på kärleken i samhället så har det minst sagt gått ut för. 1831 ingicks 20 000 äktenskap men bara 95 skilsmässor i Sverige. Idag har vi omkring 50 000 äktenskap och 25 000 skilsmässor. När vi ser till moralen i övrigt i vår omvärld kan den inte beskrivas bättre än Paulus profetia om de sista dagarna i 2 Tim 3:1-4: **"Människorna kommer att vara egenkära, pengakära, skrytsamma, stolta, hånfulla, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa, oförsonliga, skvallriga, obehärskade, råa, fiendliga mot det goda, falska, hänsynslösa och högmodiga. De kommer att älska njutning mer än Gud"** Allt detta vittnar om att Jesus kommer mycket snart!

Hur kommer Jesus tillbaka?

På grund av alla falska messiasgestalter så är det viktigt att veta vad Bibeln säger om *hur* Jesus kommer tillbaka. Många menar idag att Jesus återkomst är osynlig eller metaforisk. Men det trodde inte Bibelns författare. På Kristi himmelfärdsdag berättade änglarna för lärjungarna att **"Denne Jesus som togs upp från er till himlen, han ska komma tillbaka på samma sätt som ni såg honom stiga upp till himlen."** (Apg 1:11). Det är alltså en bokstavlig återkomst där Jesus personligen kommer tillbaka till jorden. Uppenbarelseboken tillägger: **"Se, han kommer med molnen, och varje öga ska se honom, även de som genomborrat honom. Och jordens alla stammar ska jämra sig för hans skull. Ja, amen."** (Upp 1:7). Det är inte bara de andligt upplysta ögonen som ser Jesus, utan även de som kommer att jämra sig. Jesus kommer inte ensam, utan **"alla änglar"** kommer **"med honom"** (Matt 25:31). Hela universums änglaskara följer honom. Från molnet ger han dem sin befallning om att samla ihop de rättfärdiga: **"Med starkt basunljud ska han sända ut sina änglar, och de ska samla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himlens ena ände till den andra."** (Matt 24:31) Även de döda uppstår nu till liv. Paulus skriver: **"När en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så ska vi alltid vara hos Herren."** (1 Thess 4:16-17) Varje öra kommer att höra basunen ljuda. Även de döda och de kommer vakna till liv. Vilken otrolig händelse! Önskar du att vara bland dem som får möta Herren i rymden? Om du lämnar ditt liv i Jesus hand och bjuder in honom i ditt hjärta så kommer du att få vara en av dem som kan jubla på Herrens dag.

11) Döden

Tron på vad som händer när man dör påverkar i stor grad hur vi lever våra liv. Det finns otaliga teorier om vad som händer när man dör och många menar att man inte kan veta. Men från Bibeln kan vi få svar på frågan.

Är människan odödlig?

För att förstå döden, måste vi först förstå dess motsats: livet. Jesus sa: ”**Jag är vägen, sanningen och livet.**” (Joh 14:6) Jesus är liv, utan honom ”**som ensam är odödlig**” (1Tim 6:16) kan inget liv existera. Människan kan därför inte av sig själv vara odödlig utan är beroende av Gud för att leva: ”**För i honom är det vi lever och rör oss och är till**” som Paulus sa till grekerna. Det är Jesus som ”**åt alla ger liv och anda och allt**” (Apg 17:28, 25). Den tanken var revolutionerande för grekerna som Paulus talade till, eftersom de trodde att människan hade en odödlig själ som inte kunde förstöras. Men Bibeln lär att människans själ kan dö. David sjöng om dem som ”**inte kan hålla sin själ vid liv**” (Ps 22:30). Genom Hesekiel säger Gud: ”**Se alla själar är mina, faderns själ såväl som sonens är mina. Den [själ] som syndar, han skall dö.**” (Hes 18:4) Själen kan alltså dö. Jesus håller med: ”**Var inte rädda för dem som kan döda kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan förgöra både själ och kropp i helvetet.**” (Matt 10:28) Själen är inte odödlig. Men vad är själen? Låt oss studera detta lite noggrannare.

Vad är själen?

Det hebreiska ordet för själ är *nefesh*. Första gången det används om människan är i skapelseberättelsen: ”**Och HERREN Gud formade människan av stoft från jorden och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande själ.**” (1 Mos 2:7) I vissa översättningar står det inte själ utan varelse, eftersom det är precis vad själ betyder. När Gud skapade människan använde han två komponenter: stoft (materia) och livsande (Guds livgivande kraft). Tillsammans blev de en levande själ. Människan *fick* inte en själ, hon *blev* en. Själen kan liknas vid en låda som består av två saker: spikar och bräder. Vid dödsögonblicket separeras själens komponenter igen. Predikaren skriver om döden ”**då stoftet vänder åter till den jord det kommit ifrån och anden vänder åter till Gud som gav den**” (Pred 12:7). Det är inte själen utan livsanden som återvänder till Gud. Själen – vårt medvetna jag – är inte något som är skilt från kroppen, den är beroende av kroppen för att kunna existera. David skriver: ”**du tar ifrån dem deras ande, de dör och blir åter till stoft.**” (Ps 104:29) Lägga märke till att de döda inte far tillbaka till himlen när Gud tar bort deras ande. De dör och blir åter till stoft precis som Gud sa till Adam: ”**Jord är du, och jord ska du åter bli.**” (1 Mos 3:19). När komponenterna i vår låda skils åt och du lägger spikarna på ena sidan och brädorna på andra sidan. Var är lådan? Den upphör helt enkelt att existera. På samma sätt upphör människans medvetna själ att existera när anden och stoftet skilja åt. Predikaren gör det tydligt: ”**De som lever vet att de ska dö, men de döda vet ingenting och får ingen mer lön, för minnet av dem är glömt. Deras kärlek, deras hat och deras avund finns inte mer. Aldrig mer har de del i vad som sker under solen... för i graven dit du går finns varken gärning eller planer eller kunskap eller vishet.**” (Pred 9:5-6, 10). David bekräftar att ”**de döda prisar inte Herren**” (Ps 115:17). De döda kan, enligt Bibeln, varken känna eller tänka – de är helt enkelt döda. Job skriver: ”**Men när en man dör ligger han där. När en människa ger upp andan, var är hon då? Som vattnet försvinner ur sjön och en flod sinar och torkar ut, så lägger sig människan och står inte upp igen. Först när inte himlen finns mer vaknar hon och reser sig från sin sömn.**” (Job 14:10-12) Här liknas döden vid en sömn – en drömlös sömn fram till uppståndelsen. Jesus själv sa samma sak om döden. När hans vän Lasarus dött berättade han för sina lärjungar: ”**Vår vän Lasarus sover. Men jag går för att väcka honom.**” Då sade lärjungarna till honom: ”**Herre, sover han så blir han frisk.**” Jesus hade talat om hans död, men de trodde att han talade om vanlig sömn. Då sade Jesus helt öppet till dem: ”**Lasarus är död.**” (Joh 11:11-14). Därefter gör Jesus ett av sina mest underbara mirakel: Han väckte upp Lasarus från döden. Om nu Lasarus redan befunnit sig i himlen vore det på gränsen till elakt av Jesus att ta honom från gatorna av guld och paradiset till tillbaka till jordens mörker. Men om döden, som Jesus sa, är en sömn, så var miraklet ett fantastiskt och kärleksfullt under.

Uppståndelsen

Döden är inte slutet. Innan Lasarus uppväckts hade Jesus försäkrat hans syster Marta att hennes bror skulle uppstå. Henne svar ger uttryck för det bibliska hopp som alla har: ”**Marta svarade: "Jag vet att han ska uppstå, vid uppståndelsen på den yttersta dagen."**” Jesus svarar henne: ”**Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig ska leva om han än dör**” (Joh 11:24-25). För Lasarus skedde det där och då, men det kommer en uppståndelse på den yttersta dagen då alla ska uppstå: ”**Var inte förvånade över detta. Det kommer en tid när alla som ligger i gravarna ska höra hans röst och komma ut. De som har gjort gott ska uppstå till liv, och de som har gjort ont ska uppstå till dom.**” (Joh 5:28-29). Uppståndelsen är vårt saliga hopp! Inte dödsögonblicket. Tänk efter, varför skulle det ens behövas en uppståndelse om de döda redan är i himlens paradiset tillsammans med Jesus, Fadern, änglarna och alla de rättfärdiga? Den saknar då mening. Men när Paulus skulle trösta dem som hade förlorat sina nära och kära i döden skrev han följande: ”**Bröder, vi vill att ni ska veta hur det blir med dem som har insomnat, så att ni inte sörjer som de andra, de som inte har något hopp... När en befällning ljuder... då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så ska vi alltid vara hos Herren. Trösta därför varandra med dessa ord.**” (1 Thess 4:16-18) Han sa inte, ”Era släktingar är nu hemma i himlen och har det bra.” Han vände deras blick mot uppståndelsens morgon vid Jesus återkomst. Den dagen är vårt hopp, den dagen är vår tröst om vi lagt vårt liv i Jesus händer. Han är Uppståndelsen och Livet!

12) De tusen åren

Kanske har du hört om tusenårsriket? Idén kommer från Bibeln – närmare bestämt Upp 20. I vers 6 läser vi: **”Salig och helig är den som har del i den första uppståndelsen. Över dem har den andra döden ingen makt, utan de ska vara Guds och Kristi präster och regera med honom i tusen år.”** Det finns alltså en välsignelse i att vara med i den första uppståndelsen. Men om det finns en första uppståndelse måste det också finnas en andra. Bibeln lär att **”både rättfärdiga och orättfärdiga ska uppstå en gång.”** (Apg 24:15). I Joh 5:28-29 säger Jesus: **”Det kommer en tid när alla som ligger i gravarna ska höra hans röst och komma ut. De som har gjort gott ska uppstå till liv, och de som har gjort ont ska uppstå till dom.”** Dessa uppståndelser sker inte samtidigt. De rättfärdiga – de som är med i den första uppståndelsen – uppstår vid Jesus återkomst: **”När en befallning ljuder, en ärkeängels röst och en Guds basun, då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så ska vi alltid vara hos Herren.”** (1 Thess 4:16-17) Alla de rättfärdiga som någonsin levtt förs då tillsammans till den himmelska boning som Herren förberett för dem (Joh 14:2-3). Men vi läser inget om att de ogudaktiga uppstår vid Jesus återkomst. Enligt Upp. 20 sker det först tusen år senare. Johannes säger: **”Och jag såg själarna av dem som halshuggits för Jesu vittnesbörd och Guds ord [alltså de rättfärdiga döda]... De fick liv igen och var kungar med Kristus i tusen år. De andra döda [alltså de orättfärdiga] fick inte liv förrän de tusen åren hade gått.”** (Upp 20:4-5) På varsin sida om de tusen åren har vi alltså en uppståndelse. Och bara den första innebär salighet. Vissa kanske hoppas på en andra chans efter döden, men enligt Jesus kommer de ogudaktiga endast att uppstå till dom. Andra tänker att de kan vänta tills de ser Jesus komma tillbaka innan de tror på honom. Men även då är det för sent. När de ser Jesus, kommer de att ropa **”till bergen och klipporna: ”Fall över oss och göm oss för honom som sitter på tronen och för Lammets vrede!”**” (Upp 6:16). Paulus förklarar att **”Det sker när Herren Jesus uppenbarar sig från himlen med sina mäktiga änglar i flammande eld och straffar dem som inte vill veta av Gud och dem som inte lyder vår Herre Jesu evangelium.”** (2 Thess 1:7-8) Eftersom de förkastat sitt enda beskydd kan de inte uthärda Guds härlighet och kommer att förintas av **”glansen vid [hans] ankomst”** (2 Thess 2:8). Ingen kommer att överleva som inte lagt sitt liv i Jesus händer. Jeremia berättar om den dagen: **”De som blir slagna av Herren på den dagen ska ligga från jordens ena ände till den andra. Man ska inte hålla dödsklagan efter dem, inte samla upp och begrava dem, utan de ska bli gödsel på marken.”** (Jer 25:33)

Vi förstår alltså att jorden kommer att vara en mycket ödslig plats under de tusen åren. De rättfärdiga är i himlen med Kristus. De ogudaktiga är döda i väntan på den andra uppståndelsen. Men det finns en varelse som är kvar på jorden under de tusen åren. Johannes får se hur en ängel band fast Satan **”i avgrunden och stängde och förseglade den över honom, för att han inte mer skulle förleda folken förrän de tusen åren nått sitt slut. Därefter ska han släppas lös för en kort tid.”** (Upp 20:1-3) Avgrunden (*abyssos*) är det ord som används i 1 Mos 1:2 för att beskriva jordens ödsliga, och mörka tillstånd före skapelsen i det grekiska GT. Efter förödelsen vid Jesus återkomst kommer jorden återigen att bli öde och tom. Jeremia fick se detta tillfälle i en syn. Han sa: **”Jag såg på jorden, och den var öde och tom, upp mot himlen, och där fanns inget ljus. Jag såg på bergen, och de bävade och alla höjder vacklade. Jag såg mig om, och där fanns ingen människa, himlens alla fåglar hade flytt... alla dess städer var ödelagda inför Herrens ansikte, för hans brinnande vrede.”** (Jer 4:23-26) I denna *avgrund* stängs Satan in, bunden av en kedja av omständigheter, då det inte finns någon levande människa som han kan förföra. Lämnad åt sig själv får han i tusen år se och begrunda de frukter hans uppror fört med sig. Vad gör då de heliga i himlen under tiden? Vi läser i Upp 20:4 att de heliga **”fick rätt att döma.”** Paulus skriver om den här tiden också: **”Vet ni inte att de heliga ska döma världen? ... Vet ni inte att vi ska döma änglar?”** (1 Kor 6:2-3). Bibeln uppmanar oss att inte döma. Men det kommer en tid när vi får döma: **”Fäll därför ingen dom i förtid, innan Herren kommer. Han ska kasta ljus över det som är dolt i mörkret och avslöja alla hjärtans avsikter”** (1 Kor 4:5)

Det är de orättfärdiga som kommer att dömas av de heliga. När Gud visar oss himlens böcker med människors tankar och motiv kommer vi att få granska alla beslut som Gud gjort. Vårt uppriktiga omdöme om varje fall kommer att efterfrågas och vi kommer att inse att Gud är rättvis och gjort allt han kan för att rädda alla. Då kan vi informerat utbrista **”dina rättfärdiga domar har uppenbarats”** (Upp 15:4). När de ogudaktiga uppstår har Satan människor att bedra och släpps på så vis ut ur sitt fängelse, och får nytt mod: **”Och han ska gå ut för att förleda folken vid jordens fyra hörn... och samla dem till striden. Deras antal är som havets sand. De drog upp över hela jordens vidd och omringade de heligas läger och den älskade staden. Men eld kom ner från himlen och förtärde dem. Och djävulen som hade förtlett dem kastades i sjön av eld och svavel där också vilddjuret och den falske profeten är.”** (Upp 20:8-10) De ogudaktiga får här sin slutliga dom enligt sina gärningar. De dör den andra döden utan hopp om uppståndelse: **”Detta, det vill säga eldsjön, är den andra döden. Och om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön.”** (Upp 20:14-15) Så fruktansvärt onödigt! För ingen enda av dessa hade behövs gå under, om de bara hade fått sina namn i livets bok. Jesus har redan dött den andra döden i deras ställe, men de ville inte ta emot hans offer, och får själva ta straffet för sina synder. Men om du tar emot hans offer idag så har du ett underbart löfte att se fram emot. Efter att jorden renast från synd och syndare kommer Jesus att skapa om jorden för att bli de rättfärdigas hem för all evighet. Johannes säger: **”Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Den första himlen och den första jorden var borta... Se! Nu står Guds boning bland människorna. Han ska bo hos dem... Och han ska torka alla tårar från deras ögon. Döden ska inte finnas mer, och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga, för det som förr var är borta.”** (Upp 21:1, 4) Varför missa den chansen?

13) Helvetet

När du tänker på helvetet, vad får du för sinnesbilder? Troligtvis ser du eld, lava, skrik och tortyr som aldrig slutar? Många av oss är rädda att ens tala om ämnet eftersom det är så motbjudande. Men det finns oerhörd allvarliga missförstånd i frågan. Om vi förstår det rätt, så kommer en vacker bild av Guds karaktär att bli tydlig. Bibeln lär visserligen att det finns ett straff för olydnad, och även att det involverar en förtärande eld. Men varför skulle en kärleksfull Gud straffa syndare? Många tror att Gud straffar för att han är arg, känslökall och grym i sin natur. Men inget kunde vara längre från sanningen. Bibeln säger: ”**Så sant jag lever, säger Herren Gud, jag gläder mig inte åt den ogudaktiges död. I stället vill jag att den ogudaktige vänder om från sin väg och får leva.**” (Hes 33:11) Själva tanken att Gud skulle känna glädje av att straffa de ogudaktiga är ren hädelse. Det är sant att Gud hatar synden, men han älskar syndaren. Jesus gav sitt liv för henne och vill rädda alla. Problemet är att det Gud hatar mest av allt är hoptrasslat med det han älskar mest av allt. Frälsningsplanen handlar om hur Gud ska separera synden från syndaren. Det gör han genom att sätta fiendskap i människans hjärta till synden (1 Mos 3:15). Synden kan då utrotas, utan att människan går förlorad. Men Gud kan inte rädda den som vägrar låta Gud förlåta och förvandla henne. Guds straff beskrivs som ett känslomässigt ”**främmande verk**” för Gud (Jes 28:21). Han tycker inte om det, han känner inte för det, men han måste. Synden måste utplånas för att universum ska kunna bli ett paradys på nytt. Jesus sa: ”**Var inte rädda för dem som kan döda kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan förgöra både själ och kropp i helvetet.**” (Matt 10:28) Syftet med helvetet är inte att plåga och tortera människor, utan att förgöra och utplåna synd och de som vägrar släppa taget om den. Så när kommer straffet att äga rum? Många tror att det redan idag finns ett helvete i någon underjordisk håla. Men det är fullständigt obiblskt. Petrus säger: ”**Men de himlar och den jord som nu finns är i kraft av samma ord sparade åt elden; de bevaras till domens dag då de gudlösa skall förintas.**” (2 Pet 3:7) Det är först vid domen ”**på den yttersta dagen**” som elden kommer att förinta de gudlösa (Joh 12:48). Texten visar oss också att helvetet kommer att äga rum på den jord och himmel som *nu* finns. Eftersom vi inte ser en eldsjö någonstans på jorden just nu så förstår vi att helvetet fortfarande är en framtida händelse. Jesus sa att det är först ”**när Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom**” som han ska säga till de ogudaktiga: ”**Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar.**” (Matt 25:31, 41) En mer exakt tid hittar vi i Upp. 20:7-9: ”**Och när de tusen åren har nått sitt slut ska Satan... förleda folken... De drog upp över hela jordens vidd och omringade de heligas läger och den älskade staden. Men eld kom ner från himlen och förtärde dem.**” Det är efter den andra uppståndelsen som elden faller från himlen och förtär de gudlösa. Malaki skriver om den dagen: ”**Ty se, dagen kommer, och den skall brinna som en ugn. Då skall alla fräcka människor och alla som gör vad ogudaktigt är bli lika strå, och dagen, den som kommer, skall förbränna dem, säger Herren Sebaot, så att varken rot eller krona lämnas kvar av dem... ty de skall bli som aska under era fötter...**” (Mal 4:1,3) Det blir som när de antika städerna Sodom och Gomorra gick under. Petrus skriver: ”**Städerna Sodom och Gomorra dömde han till undergång och lade dem i aska och gav så ett exempel på vad som väntar de gudlösa.**” (2 Pet 2:6) Kommer helvetets eld någonsin att slockna? Bibeln säger ju att elden är evig. Men även den eld som förvandlade Sodom och Gomorra till aska kallas evig: ”**Tänk också på Sodom och Gomorra och deras grannstäder... de straffades med evig eld och är ett varnande exempel.**” (Jud 7). Sodom och Gomorra brinner inte idag. Men elden hade eviga konsekvenser. Städerna byggdes aldrig upp igen. Bibeln lär ut evigt *straff*, men inte evig *bestraffning*. Och det är en viktig skillnad. Elden beskrivs som osläckbar (Matt 3:12). Den kan inte släckas så länge det finns något att bränna. Men när ”**veden tar slut slocknar elden**” (Ords 26:20). Bara om Gud på ett mirakulöst sätt ständigt skulle hålla människor vid liv i lågorna skulle plågan kunna fortsätta för evigt. Många menar att synden är så hemsk och motbjudande för Gud att den kräver att han gör just det. Men om Gud hatar synden så mycket, varför skulle han föreviga den? Nej, Bibeln lär att ”**syndens lön är döden**” inte evigt liv i plåga (Rom 6:23). Även djävulen själv kommer en dag att förvandlas till aska. I Hesekiel säger Gud om Satan: ”**Därför lät jag eld gå ut från dig, och den förtärde dig. Jag gjorde dig till aska på marken inför alla som såg dig. Alla som kände dig bland folken häpnade över dig. Du fick ett fasansfullt slut och du ska inte mer finnas till.**” (Hes 28:18-19). Bibeln säger att de ogudaktiga straffas ”**efter sina gärningar**” (Upp. 20:13). Vissa kommer därför att få ett längre straff än andra (Luk 12:47-48). Djävulen kommer att straffas längst. Men när rättvisa skipats kommer även han att bli till aska. I helvetets eldsjö kommer både djävulen och de ogudaktiga att få möta ”**den andra döden**” (Upp. 20:14), den död som det inte finns någon uppståndelse från. Psaltaren säger: ”**Ännu en liten tid och den ogudaktige finns ej mer, när du ser efter hans plats är han borta. ... Herrens fiender försvinner som ängarnas prakt, de försvinner som rök.**” (Ps 37:10, 20). Bibeln lär att de ogudaktiga slutligen ”**ska bli som om de aldrig funnits.**” (Ob 16) Det finns helt enkelt två alternativ i Bibeln – evigt liv eller evig död. Bibelns kanske mest kända vers lyder: ”**Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv.**” (Joh 3:16). Det finns bara ett sätt att få evigt liv på, och det är genom tron på Jesus Kristus. Varför gå miste om det eviga liv som Jesus köpt åt dig för ett oändligt dyrt pris? Ingen människa behöver drabbas av den andra döden. Jesus har dömt den i ditt ställe, på korset. Han erbjuder dig evigt liv. Du kan ta emot det just nu, genom att vända dig till honom i bön och uttrycka din önskan till honom.

14) Helgedomen

Har du någon gång åtagit dig att läsa igenom hela Bibeln, bara för att fastna någonstans i 3:e Mosebok bland alla detaljerade beskrivningar av heliga möbler och offerinstruktioner? Du är inte ensam. Varför ägnade Gud så många sidor åt dessa tillsynes meningslösa beskrivningar? Sanningen är att Gud ville ge världen en konkret illustration på frälsningsplanen. Om du lyckas knäcka koden bakom helgedomstjänsten, så kommer även dessa ”tråkiga” textavsnitt att bli levande och intressanta för dig. Du kommer dessutom att få en ännu djupare förståelse för frälsningsplanen och resten av Bibeln.

I öknen talade Gud till Mose och sa: **”De ska göra en helgedom åt mig, så att jag kan bo mitt ibland dem.**

Tabernaklet med alla dess tillbehör ska ni göra helt enligt de mönsterbilder som jag visar dig. Så ska ni göra.”

(2Mos 25:8,9) Gud älskar sitt folk och längtar efter att få bo mitt ibland dem. Det var orsaken till att de skulle bygga helgedomen. Den skulle visa hur Gud skulle försonas med människan. Helgedomen är nyckeln som visar oss evangeliet redan i Gamla Testamentet. Varje detalj var viktig. Gud lät inte Moses göra helgedomen som han själv önskade, utan visade honom en mönsterbild i en syn som han skulle följa till punkt och pricka. Helgedomen bestod av ett tält som var inhägnat av ett tygstaket. På förgården utanför tältet stod ett kar med vatten och ett offeraltare, där lamm (och även andra djur) offerades varje dag. Tältet kallades tabernaklet. Det **”inreddes med ett första rum som kallades det heliga. Där stod ljusstaken och bordet med skådebröden. Bakom det andra förhänget fanns ett rum som kallades det allra heligaste. Dit hörde det förgyllda rökelsealtaret och förbundsarken, som var helt överdragen med guld. I den fanns en guldkruka med mannat, Arons stav som hade grönskat samt förbundets tavlor.”** (Heb 9:2-4) När en israelit hade syndat, räckte det inte med att säga förlåt. Syndens lön är döden och Gud kunde inte se mellan fingrarna med synden. Straffet behövde utfärdas. Men om personen ångrade sig fanns det en utväg: **”Om någon av folket i landet syndar... så ska han som sitt offer för den begångna synden föra fram en felfri get av honkön. Han ska lägga sin hand på syndofferdjurets huvud och sedan slakta det på den plats där brännofferdjuren slaktas... Och när prästen bringar försoning för honom, får han förlåtelse.”** (3 Mos 4:27-31) I stället för att syndaren dog, så fick ett offerdjur dö i syndarens ställe. Offerdjuret kunde också vara ett får, en tjur eller en duva beroende på personens rikedom eller status. Prästen tog sen blod från djuret och förde in det i helgedomen. Synden flyttades alltså, symboliskt sett, från syndaren till djuret, från djuret till blodet, från blodet till helgedomen. Varje dag upprepades denna ritual och synderna samlades inne i helgedomen i väntan på den stora försoningsdagen. **”I det första rummet går prästerna ständigt in och förrättar sin tjänst. I det andra rummet är det bara översteprästen som går in, en gång om året...”** (Heb 9:6-7) I den sjunde månaden, på tionde dagen skulle helgedomen renas från alla synder som samlats där. Översteprästen skulle då ta två getter, en för Herren och en s.k. syndabock. Utan att bekänna någon synd över den, skulle han slakta Guds get och föra blodet in i det allraheligaste. Därigenom skulle han **”bringa försoning för helgedomen och rena den från Israels barns orenheter och brott, från alla deras synder.”** (3 Mos 16:16). När han kom ut igen skulle han lägga sina blodiga händer på syndabocken och bekänna alla Israels synder över den. Därefter skulle syndabocken sändas ut i öknen för att dö. På så sätt renades helgedomen från Israels synder för alltid. Helgedomstjänsten flyttades senare över till templet. Men tjänsten i helgedomen var som sagt inte tomta ritualer som skulle hålla israeliterna sysselsatta i öknen. De skulle undervisa dem om en större verklighet. Varje djur som slaktades symboliserade den utlovade Messias. När Johannes döparen fick se Jesus utbrast han: **”Se Guds Lamm som tar bort världens synd!”** (Joh 1:29) Offerdjuren tog inte i praktiken bort människornas synder. De var endast en ständig påminnelse om att den utlovade Messias skulle behöva dö för deras synder för att de skulle få förlåtelse. Varje gång en israelit offerade, visade de sin tro på att Jesus offerdöd skulle betala priset för deras synd. Men det var inte bara lammet som symboliserade Messias. Hela tempeltjänsten hade en himmelsk verklighet. Paulus säger: **”Vi har en sådan överstepräst som sitter på högra sidan om Majestätets tron i himlen och som tjänar i helgedomen, det sanna tabernaklet som Herren själv och ingen människa har rest.”** (Heb 8:1-2) Det finns alltså en helgedom i himlen där Jesus tjänstgör som överstepräst efter sin himmelsfärd. Den jordiska helgedomen sägs vara **”en kopia och skuggbild av den himmelska helgedomen”** (Heb 8:5). Det som hände i den jordiska helgedomen uppfyller Jesus i den himmelska. Precis som prästen förde in blodet i helgedomen så har Kristus **”med sitt eget blod, inte med blod av bockar och kalvar... en gång för alla trätt in i helgedomen och vunnit befrielse åt oss för evigt.”** (Heb 9:12).

Vad gör Jesus som präst? Vad betyder detta i praktiken? Hebréerbrevet säger: **”Men Jesus... har han ett prästämbete som är evigt. Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som kommer till Gud genom honom, eftersom han alltid lever för att be för dem.”** (Heb 7:24-25) Det är på grund av Jesus tjänst som präst, som du och jag idag kan få del av den frälsning som Jesus vann för oss för 2000 år sen. När vi i bekännelse kommer till Gud i Jesus namn, vädjar Jesus sitt blods meriter för oss. Han täcker våra synder med sitt eget blod och vi blir förlåtna. **”Mina barn, detta skriver jag till er för att ni inte ska synda. Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern: Jesus Kristus, den rättfärdige.”** (1 Joh 2:1) Så länge han tjänstgör för oss är Guds nåd tillgänglig för oss. Många känner att de gått för långt i synden för att kunna återvända till Gud. Men så är inte fallet! Kristus vädjar ännu för dig i den himmelska helgedomen! Han har inte gett upp på dig! Han vet att du har fallit och att du inte kan ursäkta din synd. Men *han* ska föra din talan. **”Vi har inte en överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allt liksom vi fast utan synd. Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.”** (Heb 4:14-16)

15) De 70 veckorna

Hur kan kristna vara så säkra på att Jesus verkligen var judendomens utlovade Messias? Det har ju funnits otaliga kandidater i historien. Svaret ligger i Gamla Testamentets profetior. Dessa förutsäger bland annat Messias födelseort, hans släktskap, uppdrag, lidande, död och uppståndelse. Sannolikheten att en person slumpvis råkar uppfylla alla profetior är fullständigt obefintlig. Men de passar alla in på Jesus från Nasaret. För att göra saken ännu mer övertygande så gav Gud profeten Daniel upplysning om den exakta tiden för Messias ankomst. Därmed blev alla dessa profetior även datumkänsliga. Bakgrunden till profetian är att Guds folk blivit tillfångatagna i Babylon omkring 600 år f.Kr. på grund av sin olydnad mot Gud. Jerusalem, den heliga staden, och Salomos tempel låg i ruiner. Så skulle det förbli i 70 år. Daniel inser att tiden snart är slut och vänder sig till Gud i bön om att uppfyllelsen snart ska äga rum. Då kommer ängeln Gabriel till honom och försäkrar honom om att hans bön är hörd. Han säger: ”Redan när du började be gick ordet ut, och jag har kommit för att berätta det för dig, för du är högt älskad. Så ge akt på ordet och förstå synen: Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och över din heliga stad för att göra slut på överträdelse, försegla synder, försona skuld, föra fram en evig rättfärdighet, fullborda syn och profetia och smörja den Allraheligaste.” (Dan 9:23-24) Israels folk skulle få en ny chans. Gud skulle ”än en gång... utvälja Jerusalem” (Sak 1:17). De fick 70 profetiska veckor på sig att göra slut på sina överträdelser och förbereda vägen för Messias ankomst. Men det handlar inte om bokstavliga veckor. I Bibelns symboliska profetior motsvarar en dag ett år i verkligheten. Till Hesekiel sa Gud: ”Jag har tilldelat dig en dag för varje år.” (Hes 4:6). Det innebär att en vecka motsvarar 7 år och 70 veckor motsvarar 490 år. Liksom när Jesus sa till Petrus att han skulle förlåta sin broder ”Inte sju gånger utan sjuttio gånger sju.” (Matt 18:22), så får Israels folk sjuttio gånger sju år på sig att reformera sin nation. När börjar då dessa 490 år? Ängeln Gabriel fortsätter i Daniel 9: ”Det ska du veta och förstå: Från det att ordet gått ut om att Jerusalem ska återställas och byggas upp till dess att den Smorde Fursten kommer, ska det gå sju veckor och sextiotvå veckor.” (v.25) Här har vi både ett startdatum och ett löfte om att den Smorde Fursten (alltså Messias) ska komma strax innan Israels tidsfrist är ute. Från den tid då befallningen om Jerusalems återuppbyggelse utfärdades skulle det gå 7+62, alltså 69 veckor, eller rättare sagt 483 år tills Messias skulle framträda. Den persiske kungens befallning om att återuppbygga Jerusalem efter fångenskapen finns återgiven i Esras bok kapitel 7. Där läser vi om hur den utfärdades ”i Artashastas sjunde regeringsår.” (Esra 7:7-8). Artashastas sjunde regeringsår slutade på hösten 457 f.Kr. Det är då som tidsprofetian börjar. Om vi går 483 år framåt från det datumet hamnar vi på år 27 e.Kr. (tänk på att det blir ett års förskjutning eftersom det inte finns något år 0). Hur passar det datumet in på Jesus från Nasaret? Jesus föddes senast år 4 f.Kr. när Herodes den store dog. Men i trettio års tid arbetade Jesus som snickare. Det var först på hösten år 27, i ”kejsar Tiberius femtonde regeringsår” (Luk 3:1) som Jesus blev döpt och smord med den Helige Ande för att därefter påbörja sin offentliga verksamhet som Messias. Lukas skriver att ”Jesus var omkring trettio år när han började sin gärning.” (Luk 3:23). Om Jesus föddes år 4 f.Kr. så fyllde han trettio exakt år 27 e.Kr. Jesus började alltså sin offentliga verksamhet exakt det år som Daniels profetia förutsagt att Messias skulle komma. Jesus var själv fullt medveten om betydelsen av den här fullbordade tiden. I sin verksamhet förkunnade han för folket att: ”Tiden är fullbordad och Guds rike är nu här. Omvänd er och tro evangelium!” (Mark 1:15) Men profetian i Danielsboken hade bara börjat. Ängeln fortsatte sin förklaring: ”Men efter de sextiotvå veckorna ska den Smorde förgöras, helt utblottad. Och staden och helgedomen ska förstöras av folket till en furste som kommer... Han [Messias] ska stadfästa ett förbund med de många under en vecka, och mitt i veckan ska han avskaffa slaktoffer och matoffer...” (Dan 9:26-27) Profetian förutsäger alltså att Messias skulle dödas någon gång efter att de 69 årsveckorna gått. Det är då bara en årsvecka kvar av de 70 veckorna. Mitt i denna sista vecka skulle Messias stadfästa det nya förbundet och avskaffa Gamla Testamentets slaktoffersystem. Jesus offentliga verksamhet varade, fascinerande nog, i exakt 3 ½ år innan han blev korsfäst på påsken år 31 e.Kr. Det är precis mitt i den sista årsveckan! När Jesus gav upp andan på korset hände något anmärkningsvärt: ”Då brast förhänget i templet i två delar, uppifrån och ända ner.” (Mat 27:51) Detta signalerade att Gud själv gjort offersystemet överflödigt eftersom Guds sanna Lamm nu slaktats för världens synder. 3 ½ år efter Jesus korsfästelse löpte Israels tidsfrist ut. Efter att ha förkastat Messias beseglar ledarna sin nations öde genom att stena Stefanos och hans sista vädjan (Apg 7:57). Jesus ord gick nu i uppfyllelse: ”Guds rike ska tas ifrån er och ges åt ett folk som bär dess frukt.” (Matt 21:43). Den trogna kvarlevan av Israels nation blev utstötta ur judendomen och förföljda. De fick grunda en ny organisation – kyrkan – som därefter förde evangeliet även till hedningarna. Daniels profetia förutsade att staden och helgedomen skulle förstöras om nationen förkastade Messias. År 70 e.Kr. fick detta sin tragiska uppfyllelse när romarna jämnade Jerusalem och templet med marken och skingrade det judiska folket till jordens alla hörn. Jesus visste att det skulle ske och grät över staden och sa: ”Tänk om du i dag hade förstått, också du, vad som ger dig frid! Men nu är det dolt för dina ögon. ... De ska slå dig och dina barn i dig till marken och inte lämna sten på sten i dig, därför att du inte förstod den tid då Herren besökte dig.” (Luk 19:41-44) Judarna var väl bekanta med Daniels profetia. Men de vägrade tro på och studera den. Rabinerna lade till och med en förbannelse på den som försökte räkna ut när den slutar. Därför missade de Messias! Hur viktigt är det inte att vi lär oss av deras misstag och inte nonchalerar och försummar djupa bibelstudier, utan är villiga att följa bereernas exempel: ”De tog emot ordet med stor villighet och forskade varje dag i Skrifterna för att se om det stämde.” (Apg 17:11). Är du villig att ta Guds ord och speciellt profetiorna på största allvar i ditt liv?

16) Undersökande domen

Den 22 oktober år 1844 förväntade hundratusentals kristna från alla olika samfund att Jesus skulle komma tillbaka just den natten. Oberoende av varandra hade tusentals predikanter – både barn och vuxna – i olika länder dragit samma slutsats. USA, Europa, Sydamerika och Asien brann av en profetisk väckelseiver om att stunden för Guds dom var inne. Miljontals traktat spriddes, hundratusentals blev döpta. Störst blev rörelsen i USA under William Miller. Bibeltexten som var hörnstenen i den stora adventväckelsen var Daniel 8:14: **”2300 kvällar och morgnar. Sedan ska helgedomen renas och återställas.”** De hade läst ängeln Gabriels förklaring att **”synen syftar på ändens tid”** i **”en avlägsen framtid”** (v.17, 26). Om de 2300 dagarna skulle sträcka sig från Daniels tid in i ändens tid kunde det inte handla om bokstavliga dagar. De visste att en dag i profetiorna motsvarar ett år (Hes 4:6) och förstod att det alltså handlar om 2300 år. Men när börjar och slutar de? De såg att Gabriel inte lyckades avsluta sin förklaring om de 2300 åren i kapitel 8 eftersom Daniel **”blev kraftlös och låg sjuk en tid”** och förstod inte synen (v.27). Så Gabriel återvänder i kapitel 9 för att ge Daniel **”insikt och förstånd”** så att han skulle **”förstå synen”** som han tidigare sett (v.22, 23). Det som Gabriel inte hann säga till Daniel innan han svimmade var vilket startdatum de 2300 åren hade. Gabriel fortsätter sin förklaring med att säga att **”Sjuttio veckor är bestämda över ditt folk och över din heliga stad...”** (Dan 9:24). Ordet ”bestämda” betyder egentligen ”avskurna” på hebreiska. Frågan uppstår oundvikligt: Vad är de sjuttio veckorna avskurna från? Förstås från den större tidsenheten på 2300 dagar i kapitel 8. Det måste i sin tur betyda att de båda tidsenheterna startar samtidigt, dvs **”Från det att ordet gått ut om att Jerusalem ska återställas och byggas upp”** (Dan 9:25). Vi har redan sett att detta skedde år 457 f.Kr. Om man räknar 2300 år från 457 f.Kr. hamnar man på just 1844. Då skulle **”helgedomen renas”** (Dan 8:14). Milleriterna hade accepterat den allmänna uppfattningen om att helgedomen representerade jorden. Helgedomens rening borde i så fall innebära att Jesus skulle komma tillbaka och rena jorden med eld. Baserat på den slutsatsen predikade de frimodigt att Jesus återkomst skulle äga rum år 1844. Men tiden kom och gick, och Jesus kom inte tillbaka. Den 22 oktober 1844 blev känd i kyrkohistorien som den stora besvikelsen. Många gav upp tron på Bibeln, andra började sätta nya datum. Men vissa grävde djupare. De kunde inte förneka att datumet stämde, men de insåg att de grovt missförstått vad *helgedomen* egentligen var. Ingenstans i Bibeln står det att helgedomen betyder jorden. I stället syftar helgedomen på det gudstjänstställe som Moses byggde i öknen och som senare blev templet i Jerusalem. I Nya Testamentet får vi reda på att denna helgedom var en skuggbild av den himmelska helgedomen där Jesus tjänstgör som överstepräst (Heb 8:1-5). Den helgedom som Daniel 8 talade om var den himmelska helgedomen. Att helgedomen skulle renas var en tydlig referens till den årliga försoningsdagen när översteprästen skulle träda in i det allra heligaste och **”bringa försoning för helgedomen och rena den från Israels barns orenheter och brott, från alla deras synder.”** (3 Mos 16:16). När vi bekänner våra synder idag förs våra synder in i den himmelska helgedomen och ”örenar” den. Bibeln lär oss att den himmelska helgedomen kommer att renas en dag från alla dessa synder (Heb 9:23). När Jesus steg upp till himlen började han sin tjänst som präst i den första avdelningen av helgedomen, bland de 7 ljusstakarna (Upp 1:12-13). Men en dag skulle dörren till det allra heligaste öppnas och Jesus skulle träda in i den andra avdelningen av himlens tempel (Upp 11:19). Enligt Daniel 8:14 skulle det äga rum år 1844. Vi läser även om den händelsen i Daniel 7: **”Medan jag såg på djuret sattes troner fram, och den Gamle av dagar satte sig ner. ... Tusen gånger tusen tjänade honom, och tiotusen gånger tiotusen stod inför honom. Han satte sig ner för att döma, och böcker öppnades.”** (v.9-10) Daniel får se en domstol som tar plats i himlen och påbörjar en rättegång. Därefter får han se något annat: **”I min syn om natten såg jag, och se, en som liknade en människoson kom med himlens skyar. Han närmade sig den Gamle och fördes fram inför honom.”** (v.13) Människosonen är förstås Jesus Kristus. Så Jesus kom år 1844 – men inte till jorden – utan till den Gamle av dagar i det allra heligaste för att påbörja domen och rena helgedomen. Enligt Upp 14:6-7 skulle ett budskap från Gud gå ut till hela världen om att **”Stunden för hans dom har kommit.”** Men den domen skulle börja innan Jesus kommer tillbaka, för det är först i vers 14 vi ser Människosonen komma på ett vitt moln för att skörda jorden. Rättegången om vem som ska bli frälst och inte måste avslutas innan Jesus kommer tillbaka och verkställer beslutet (Upp 22:11-12). Domen börjar med de som redan dött. Johannes säger: **”Och jag såg de döda, stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar, efter det som stod skrivet i böckerna.”** (Upp 20:12) Varje människas gärningar och tankar står uppskrivna (Pred 12:14). Inför änglajury granskas varje fall – även de kristnas, som har sitt namn i livets bok. Paulus sa: **”Vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en ska få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont.”** (2 Kor 5:10). Känner och älskar dessa personer verkligen Jesus eller har de bara sagt **”Herre, Herre”** till honom utan att göra vad han säger (Luk 6:46)? Många kommer att fällas och deras namn stryks ur livets bok (2 Mos 32:33). Kommer ditt namn att få stå kvar, kära tittare? Det är en allvarlig fråga. Domen har börjat i himlen, snart kan ditt namn komma att granskas. Kommer vi att bestå? Om vi lämnats åt oss själva hade det varit kört, för vi är alla befläckade med synd. Men det finns någon som **”för vår talan inför Fadern: Jesus Kristus, den rättfärdige.”** (1 Joh 2:1). Tack och lov att även Människosonen träder fram inför Fadern i det allra heligaste på domens dag! Om du har bekänt dina synder för honom och gjort honom till din Herre och Försvare kommer han att tillrättvisa Åklagaren och klä dig i rena kläder. Han har lovat: **”Den som segrar ska alltså bli klädd i vita kläder, och jag ska aldrig stryka hans namn ur livets bok utan kännas vid hans namn inför min Far och hans änglar.”** (Upp 3:5).

17) Vilddjurets märke

Har du hört talas om vilddjurets märke? Otaliga sensationella teorier frodas på internet om vad det kan handla om. Är det ett högteknologiskt chip som inopereras i handen? Är det en streckkod på ett kreditkort? Är det en tatuering i pannan? Idag ska vi försöka lämna bort sensationella spekulationer och läsa vad Bibeln faktiskt säger! I Upp 14:9-11 finner vi Bibelns starkaste varning. Den har just med vilddjurets märke att göra: **”Om någon tillber vildjuret och dess bild och tar emot märket på sin panna eller hand, då ska han själv få dricka av Guds vredes vin som oblandat hälls i Guds vredes bägare. Han ska plågas i eld och svavel inför de heliga änglarna och inför Lammet.”** Vad du än gör, så vill du till varje pris undvika vilddjurets märke, för om du tar emot det kommer det att kosta dig ditt eviga liv. Men skulle Gud ge en så stark varning för något och sen lämna oss i mörker angående vad det skulle kunna vara? Nej, knappast! Om vi studerar Bibeln ansvarsfullt så kommer det bli mycket tydligt vad märket handlar om. Det första vi kan lära oss är att det inte kommer bli lätt att låta bli märket. I Upp 13 läser vi om en statsmakt som får makt att **”låta döda dem som inte tillbad vilddjurets bild. Och det tvingar alla – små och stora, rika och fattiga, fria och slavar – att ta emot ett märke på högra handen eller pannan, så att ingen kan köpa eller sälja utom den som har märket, vilddjurets namn eller dess namns tal.”** (Upp 13:15-17) Ekonomisk bojkott och slutligen dödsstraff hotar dem som vill vara trogna Gud i sista tiden. Man kommer att få välja mellan att hålla fast vid vad man tror på eller köpa mat till familjen. Är du redo för den krisen? Det räcker inte med att vara en halvhjärtad kristen då. Gång på gång ser vi att krisen är kopplad till tillbedjan. Frågan i sista tiden kommer att handla om hjärtats tillbedjan och lojalitet till antingen vildjuret eller Gud. Bildspråket om ett märke i handen eller pannan är faktiskt hämtat direkt från Gamla Testamentet. Efter att Gud gett Israels folk de tio budorden sa han till folket: **”Dessa ord som jag i dag befäller dig ska du lägga på hjärtat. Du ska inskräpa dem hos dina barn... Du ska binda dem som ett tecken på din hand, och de ska vara som en påminnelse på din panna.”** (5 Mos 6:6-8) Gång på gång upprepade Gud detta: **”Ni ska lägga dessa mina ord på ert hjärta och ert sinne och binda dem som ett tecken på er hand, och de ska vara som en påminnelse på er panna.”** (5 Mos 11:18). Det var inte en tatuering eller ett högteknologiskt chip Israels barn skulle lägga i pannan och handen, det var Guds lag, de tio budorden. Förstås menade han inte bokstavligt (eftersom det bara fanns en uppsättning stentavlor). Nej, att lägga lagen i handen betydde att man skulle handla enligt den, och att lägga den i pannan innebar att man skulle begrunda och tänka på den. I Upp 7 ser vi att Guds tjänare får Guds sigill i pannan. Men vildjuret tycker inte om att människor får Guds lag i pannan och handen. Vi läser i Daniel att **”han ska bestämma sig för att förändra heliga tider och lagar”** (Dan 7:25). Sen vill han få världen att ta emot sin ändrade version av de tio budorden i pannan eller handen. Om de inte gör det hotar ekonomiska repressalier och slutligen dödsstraff. Konflikten i sista tiden handlar helt enkelt om vems bud du ska ha i pannan eller handen – Guds bud eller Antikrists bud? Tillbedjan och lydnad är starkt sammankopplade termer i Bibeln. Den som förkastar Guds bud dyrkar Gud förgäves. Ordspråksboken säger: **”Om någon vänder bort sitt öra och inte vill höra lagen, då är också hans bön avskyvärd.”** (Ords 28:9) Laglydnad är inte roten till vår frälsning utan frukten av sann tro. Det är kärlekens naturliga respons på den frälsning Jesus gett oss på korset. Men att säga att man älskar Jesus utan att vara villig att lyda hans bud är att ljuga. **”Den som säger: ”Jag känner honom” och inte håller fast vid hans bud, han är en lögnare och sanningen finns inte i honom.”** (1 Joh 2:4) Jesus sa: **”Om ni älskar mig håller ni fast vid mina bud.”** (Joh 14:15) Ett av buden är sabbatsbudet. Det är det enda bud som berättar om orsaken till varför vi ska tillbe och lyda Gud – för att han är vår skapare: **”Håll mina sabbater heliga. Låt dem vara ett tecken mellan mig och er, för att ni ska inse att jag är Herren er Gud.”** (Hes 20:20) Gud sa till sitt folk: **”Mina sabbater ska ni hålla, för de är ett tecken mellan mig och er från släkte till släkte... För på sex dagar gjorde Herren himmel och jord, men på sjunde dagen upphörde han med sitt verk och vilade.”** (2 Mos 31:13-17) Varje vecka skulle människan vila från sitt verk för att påminna sig om att Gud är hennes Skapare och därför är värd hennes tillbedjan (Upp 4:11). Sabbaten är på det sättet lagens sigill, Guds signatur eller tecken, som visar hans auktoritet. Men vildjuret – som vi identifierat som påvekyrkan – tog bort tecknet ur lagen och ersatte det med sin egen dag – söndagen. Påvekyrkan påstår att de har rätt att göra det eftersom de tror att deras tradition står över Bibeln. Hur kan de styrka ett så förmätet påstående? Jo, de hävdar att förändringen av sabbatsbudet är beviset. En katolsk tidning uttryckte det så här: **”Kyrkan står över Bibeln och denna förändring av sabbatsfirande från lördag till söndag är klart bevis på den saken.”** (James Foley, *The Catholic Record*, 1923-11-01) På frågan **”Hur bevisar du att kyrkan har makt att påbjuda festdagar och högtider?”** svarar katolska kyrkan **”Genom att förändra sabbaten till söndag, vilket protestanterna godkänner... eftersom de genom att helighålla söndag erkänner kyrkans makt att införa festdagar och att förklara det som synd att bryta dem.”** (Henry Turberville, *An Abridgment of the Christian Doctrine*, s.58) Ingenstans i Bibeln står det att söndagen är helig eller att Gud ändrat på ett av sina bud. Söndagsfirande vilar helt på katolska kyrkans auktoritet. Söndagen är därför inget annat än den katolska kyrkans märke – vilddjurets märke. Alla som mot bättre vetande helgar påvens dag i stället för Jesus dag lyder människor mer än Gud och tillber i praktiken vildjuret. Många firar dock söndagen i okunskap eftersom de tror att det är Guds heliga dag. Alla dessa kommer att bli upplysta innan någon får vilddjurets märke. Profetiorna säger oss att världen kommer att påtvingas söndagslagar. De som trotsar befallningen kommer att förföljas. Men den som då ger efter för myndigheternas påtryckningar kommer att göra det på bekostnad av sitt eviga liv. Önskar du att vara trogen Gud i den prövning som stundar? Det är i så fall dags att börja redan nu!

18) Guds sanna kyrka

Tycker du att det är förvirrande att det finns så många olika kyrkor trots att det bara finns en Bibel? Är det verkligen Guds vilja att det ska vara så? Svaret är ett rungande nej. Jesus bad innerligt för sina efterföljare i alla tider: ”Jag ber att de alla ska vara ett... Och den härlighet som du gett mig har jag gett till dem, för att de ska vara ett liksom vi är ett” (Joh 17:21-22) Hur ivrigt borde inte kristna sträva efter att besvara Jesus bön om enhet? Men den enheten är inte bara en ytlig enhet. Det är en enhet inte bara i ord, utan i ande och sanning, liksom han och Fadern är ett. I samma bön sa han ”**Helga dem i sanningen: ditt ord är sanning.**” (v.17) En enhet som gör avkall på sanningen i Guds ord är en falsk enhet. Varför ser vi inte sann enhet i kristenheten idag? Jesus berättade en liknelse som ger oss svar. Han säger: ”**Jag är den gode herden. Jag känner mina får, och mina får känner mig**” (Joh 10:14) Dessa får är en bild på de människor som känner Jesus och har en frälsande relation med honom. Jesus önskan är att alla hans får ska vara säkra i hans fålla (kyrkan). Men det finns en fiende som skapat splittring. Jesus sa: ”**vargen river dem och skingrar hjorden.**” (Joh 10:12) Därför är inte alla får i Jesus fålla. Han säger: ”**Jag har också andra får som inte hör till den här fållan. Också dem måste jag leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så ska det bli en hjord och en herde.**” (Joh 10:16) Dessutom har fienden nästlat sig in i kyrkan. Jesus sa: ”**Den som inte går in i fårfållan genom porten utan tar sig in från annat håll, han är en tjuv och en rövare.**” (Joh 10:1) Han talar även om rovlystna vargar ”**i fårkläder**” (Matt 7:15). Jesus kyrka på jorden består alltså inte enbart av frälsta människor. Även bland Jesus lärjungar fanns det en Judas. Men trots det vill Jesus ha sina får i fållan. Han ska leda alla vilсна får dit genom sin röst – dvs sitt ord – och slutligen kommer det bli en hjord och en Herde. Om vi studerar Bibeln – Jesus röst till oss idag – så kan vi hitta till hans fålla. Jesus grundade bara en kyrka. Den kyrkan var ”**den levande Gudens församling, sanningens pelare och grundval.**” (1 Tim. 3:15) En kyrka som har förkastat avgörande delar av Bibelns lära kan omöjligt göra anspråk på att vara sanningens pelare och grundval. En kyrka som sätter tradition över Bibeln och framhäver t.ex. ikondyrkan, söndagens helighet eller själens odödlighet är inte Jesus kyrka oavsett hur gammal den än må vara. I Upp. 12 får vi en överblick av kyrkohistorien från Guds perspektiv. Där beskrivs Guds församling som ”**en kvinna klädd i solen och med månen under sina fötter och en krona av tolv stjärnor på sitt huvud. Hon var havande och ropade i barnsnöd och födslovärkar.**” (Upp. 12:1-2) Bilden är hämtad från GT. Jeremia säger om Israel – Guds dåvarande församling: ”**För jag hör rop som från en födande kvinna, ångestrop som från en förstföderska. Det är dottern Sions röst.**” (Jer. 4:31) Det efterlängtrade barnet som skulle födas var Messias (Jes. 9:6). Men vi ser även en eldröd drake som ”**stod framför kvinnan som skulle föda, för att sluka hennes barn så snart hon hade fött det.**” (Upp. 12:4). Vers 9 förklarar för oss att draken är Satan. Genom Herodes och de judiska ledarna försökte Satan att döda och övervinna Jesus från första till sista stund. Men han lyckades inte. Vi läser: ”**Och hon födde ett barn, en Son som ska styra alla folk med järnspira, och hennes barn rycktes upp till Gud och hans tron.**” (Upp. 12:5) Här har vi en mycket komprimerad beskrivning av Jesus liv och himmelsfärd. Men efter att Jesus besegrat Satan och farit till himlen börjar Satan angripa kvinnan – den kristna församlingen. ”**Kvinnan flydde då ut i öknen, där hon har en plats som Gud berett för henne så att hon får sitt uppehälle där i ettusen tvåhundra sextio dagar.**” (Upp. 12:6) Vi ser samma händelse i vers 13-14: ”**När draken såg att han var nerkastad på jorden, förföljde han kvinnan som hade fött Sonen. Men kvinnan fick den stora örnens båda vingar för att flyga ut till sin plats i öknen, där hon skyddad från ormen får sitt uppehälle under en tid, tider och en halv tid.**” (Upp 12:13-14) Tidsperioden som nämns här syftar på den tid som Antikrist skulle förfölja Guds folk under, på medeltiden (se Dan. 7:25, Upp. 13:5). En dag motsvarar som bekant ett år i Bibelns profetior (Hes. 4:6). De 1260 dagarna är alltså 1260 år och fick sin uppfyllelse mellan år 538 och 1798 när påvedömet fick, respektive förlorade, sin politiska makt. Påvekyrkan var inte Guds kyrka under den här tiden. För Guds kyrka (kvinnan) hade gömt sig i ödemarken. På avlägsna platser, i öknar, berg och grottor gömde sig trogna kristna som valdenserna, albigena, kelternar och lollarderna. De fick utstå korståg, tortyr och förföljelse från katolikerna, men de höll ut. Trots drakens vrede var Guds sanna kyrka säker i vildmarken fram till 1798. Reformationen var Guds sätt att försöka få sitt folk tillbaka till renheten i den tidiga kristna kyrkan. Men många kyrkor stannade av i sin reform och behöll några av Roms läror. Det är först *efter* 1798 som vi kan förvänta att kvinnan kommer ut ur sitt gömställe – dvs blir ett synligt samfund igen. Den rest som finns kvar av Guds kyrka under jordens sista dagar har ärvt sanningen från den tidiga kristna kyrkan genom kyrkohistoriens hjältar. Och Satan hatar den. Vi läser: ”**I sitt raseri mot kvinnan gick draken bort för att strida mot hennes övriga barn, dem som lyder Guds bud och håller fast vid Jesu vittnesbörd.**” (Upp. 12:17) Här sägs det att kyrkan lyder Guds bud; Inte bara 9 utan alla bud, inklusive sabbatsbudet. Vi ser samma grupp beskriven i kapitel 14: ”**de håller fast vid Guds bud och tron på Jesus.**” (Upp. 14:12) Där ser vi också att de sprider ett budskap till ”**alla folk och stammar och språk och länder**” (Upp. 14:6). Kyrkan kan inte vara en nationell betydelselös grupp. Om de ska kunna sprida de tre änglarnas budskap till världen behöver kyrkan vara världsvid. Önskar du tillhöra en kyrka som Satan hatar? Om du letar efter Jesus fålla idag behöver du leta efter en kyrka som (1) älskar Jesus, (2) som har en biblisk lära, (3) som uppstod efter 1798, (4) som håller Guds bud, inkl. sabbaten, (5) som är en världsvid organisation och (6) som predikar de tre änglarnas budskap. Visst har Jesus får utanför sin fålla. Men om Jesus röst – Bibeln – specificerar en kyrka i sista tiden, varför inte lyssna till den rösten och bli en del av hans fålla? Jag vill utmana dig att ta dessa kännetecken och söka upp Guds sanna kyrka idag – för den finns verkligen.

19) Domet

Saul var en fanatisk jude med hög utbildning. Han hade hört om Jesus och alla underbara saker han gjort. Många sa att han var den utlovade Messias. Men Jesus passade inte in på Sauls bild av Messias. Han hade dött på ett kors utan att ha befriat Israel från romarna. Trots det påstod hans efterföljare att Jesus faktiskt uppfyllde Gamla Testamentets profetior och antydde dessutom att de judiska ledarna dödat Messias. Han var så irriterad på den här sekten att han **"andades hot och mordlust mot Herrens lärjungar"** (Apg. 9:1). När den första kristna martyren Stefanus stenades av judarnas råd var Saul glad (Apg. 7:59) men ändå inte nöjd. Han ville gå längre. Han anslöt sig till förkämparna i förföljelsen mot de kristna för att utrota sekten. **"Han gick in i hus efter hus och släpade ut både män och kvinnor och satte dem i fängelse."** (Apg. 8:3) Han försökte stävja samvetets röst genom att övertyga sig om att han drevs av nitälskan för Gud. Men de kristna skingrades och fortsatte sprida sin tro i andra städer. I sin iver reste då Saul med översteprästens välsignelse iväg till Damaskus med soldater för att förfölja församlingen **"ända till döds"** (Apg. 22:4). Men något hände på vägen. Han berättar själv: **"Men när jag var på väg och närmade mig Damaskus mitt på dagen, strålade plötsligt ett starkt ljus från himlen omkring mig. Jag föll till marken och hörde en röst som sade till mig: Saul! Saul! Varför förföljer du mig? Jag frågade: Vem är du, Herre? Han svarade: Jag är Jesus från Nasaret, den som du förföljer."** (Apg 22:6-8) Skrädd och blind efter uppenbarelsen insåg han att han har kämpat mot Gud själv. Med bävan över sin syndfullhet frågade han: **"Vad ska jag göra, Herre?"** (Apg. 22:10). I stället för att berätta allt för Saul, hänvisade Jesus honom till sin organiserade församling för vidare undervisning. Saul fick tre dagars betänketid över vad han gjort (Apg 9:9). Han reflekterade över sitt liv och profetiorna om Jesus. Han insåg att Jesus måste vara Messias och han fruktade för vad Gud nu skulle göra med honom. Men en kristen vid namn Ananias berättade för Saul om Jesus nåd och kärlek. Paulus skriver: **"jag som förr var en hädare, förföljare och våldsman... jag mötte barmhärtighet därför att jag i min otro inte visste vad jag gjorde. Vår Herres nåd överflödade med tro och kärlek i Kristus Jesus."** (1 Tim. 1:13-14) Han var överväldigad av Jesus nåd och tålmod med honom som var **"den störste"** av alla syndare (1 Tim. 1:15). Han fick ett nytt hjärta och hans liv förändrades för all framtid. Gud gav honom i uppdrag att vittna för världen om Jesus. Men innan han påbörjade sitt uppdrag frågade Ananias honom en viktig fråga: **"Och nu, vad väntar du på? Res dig och låt dig döpas och tvättas ren från dina synder och åkalla hans namn."** (Apg. 22:16) Det var Johannes döparen som på Guds befallning börjat döpa människor i förberedelse för Messias ankomst. Johannes **"förkunnade omvändelsens dop till syndernas förlåtelse"** (Luk. 3:3). Jesus själv lät sig döpas som ett exempel för sina efterföljare (Matt. 3:13-17). Hans egna lärjungar döpte folk i hans namn (Joh. 3:22-4:3). I sin missionsbefallning sa Jesus: **"Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er."** (Matt. 28:19-20). Det är alltså Jesus vilja att alla människor ska bli döpta. Han gick så långt som att säga att **"Den som tror och blir döpt ska bli frälst"** (Mark. 16:16) och **"den som inte blir född av vatten och Ande kan inte komma in i Guds rike."** (Joh. 3:5). Domet är alltså ett steg som varje människa (som har möjlighet) behöver ta för att bli frälst. Domet **"innebär inte att kroppen renas från smuts utan är ett rent samvetes bekännelse till Gud"** (1 Pet. 3:21). Domet är alltså en bekännelse. Det räcker inte att bara tro i sitt hjärta. Munnens bekännelse är också nödvändig för frälsning (Rom. 10:9-10). Jesus sa: **"Den som bekänner mig inför människorna ska också jag bekänna inför min Far i himlen."** (Matt 10:32). Men **"den som skäms för mig och mina ord, honom ska Människosonen skämmas för"** (Luk. 9:26) När en man och en kvinna gifter sig med varandra ingår de ett heligt förbund inför vittnen för att visa den kärlek som de har för varandra. I domet ingår den troende ett heligt förbund med Jesus inför vittnen för att visa den kärlek hon har till honom. Tro, omvändelse och munnens bekännelse behövde därför föregå domet. På pingstdagens predikan förklarade Petrus ordningen: **"Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlättna."** (Apg. 2:38). Att döpa spädbarn, som varken kan bli undervisade, tro, bekänna eller omvända sig, var inget som den tidiga kyrkan någonsin gjorde. Det är först när en person själv beslutar sig för att tro på och följa Jesus som hon kan bli döpt enligt Bibeln. I Bibeln var domet alltid förknippat med församlingsgemenskap. Paulus skrev: **"I en och samme Ande är vi alla döpta för att höra till en och samma kropp"** (1 Kor. 12:13). Genom domet blir vi medlemmar i Kristi kropp, dvs församlingen (Kol. 1:18, 24). Församlingen kallas också för Kristi brud (Ef. 5:25-32). Eftersom domet är "bröllopet med Jesus" så är det en självklarhet att de döpta blir en del av Kristi brud vid domet. Att bli döpt utan att bli intagen i en församling är ungefär som att säga till sin nyblivna make/maka, "Jag vill vara gift med dig, men inte bo med dig". Det grekiska ordet för dop är *baptizo* som betyder att doppa eller sänka ned. Domet representerar en begravning, en död från sitt gamla syndiga liv och en uppståndelse till ett nytt liv i Kristus. Paulus skriver: **"Vi är begravda med honom genom domet till döden för att leva det nya livet"** (Rom. 6:4). Därför ser man endast dop som sker genom fullständig nedsänkning i vatten i Nya Testamentet. När en människa sänks ned i "dopgraven" slutar de att andas för en kort stund och "uppstår" därefter bildligt till ett nytt liv i Kristus. T.ex. läser vi i berättelsen om när Filippus döper den etiopiske hovmannen att **"både Filippus och hovmannen gick ner i vattnet, och Filippus döpte honom."** (Apg 8:38) Därefter står det att hovmannen **"fortsatte sin resa, full av glädje"** (Apg. 8:39) Vilken glädje att få tillhöra Jesus och bli en del av Guds familj! Har du fått uppleva Jesus förvandling i ditt hjärta? Har du tagit emot hans nåd och kärlek? Har du en önskan att få en ny start i livet med Jesus som din herre? I så fall vill jag ställa dig samma fråga som Ananias ställde Paulus: **"Vad väntar du på?"** Är du beredd att stå upp för Jesus och låta dig döpas och tvättas ren från dina synder?

20) Profetians Ande

När Gud skapade världen kunde Gud och människan kommunicera ansikte mot ansikte med varandra. Men pga synden bröts direktkontakten. Så Gud fick använda sig av en annan metod – profeter. Hebréerbrevet säger: **”I forna tider talade Gud många gånger och på många sätt till fäderna genom profeterna”** (1:1) Vi säger att Gud talar till oss genom Bibeln, men utan profeter skulle det inte finnas någon Bibel eftersom Bibeln inte är något annat än just **”profeternas skrifter”** (Matt 26:56). Att kunna profetera är en av de viktigaste andliga gåvorna. Den Helige Ande ger varje kristen någon gåva. Alla får dock inte samma gåva (1 Kor 12). Så hur vet man om man fått den profetiska gåvan? Gud gav svaret till Moses: **”Om det finns en Herrens profet ibland er, ger jag mig till känna för honom i en syn och talar med honom i en dröm.”** (4 Mos. 12:6) Den profetiska gåvan är alltså inget man kan öva upp. Det är Gud som uppenbarar sig för profeten i en syn eller dröm. De profetiska synerna åtföljs ofta av något fenomen som bekräftar dess övernaturliga ursprung. Daniel blev t.ex. kraftlös och kunde inte andas, Sakarias blev stum, Bileam föll ned med öppna ögon och Paulus blev tillfälligt blind. När Gud är i färd med att göra något stort sänder han profeter. Innan Gud sände syndafloden varnade han världen genom profeterna Henok och Noa. Hundratals år innan Israel hamnade i fångenskap i Egypten uppenbarade Gud det för sin profet Abraham. När Israels folk fördes ut ur Egypten kallade Gud Moses. Innan Israels folk hamnade i fångenskap i Babylon varnade Gud dem genom profeter som Jeremia och Jesaja. När Gud förde ut sitt folk ur Babylon sände han dem profeterna Sakarja och Haggai. I samband med Jesus människoblivande sände Gud profeterna Hanna, Simeon och Johannes Döparen. Även i Nya Testamentets ser vi många aktiva profeter. Amos säger: **”För Herren Gud gör ingenting utan att uppenbara sin hemlighet för sina tjänare profeterna.”** (3:7) Kan man då tänka sig att Gud kommer att kalla profeter i ändens tid, inför Jesus återkomst? Joels bok säger just det: **”Och det ska ske därefter att jag utgjuter min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar ska profetera, era gamla ska ha drömmar och era unga ska se syner... innan Herrens dag kommer, den stora och skrämmande.”** (2:28-31) Herrens dag är Jesus återkomst. Strax innan den dagen kommer ska Gud kalla fler profeter. I Uppenbarelseboken beskrivs Guds folk i ändens tid med följande ord: **”dem som håller Guds bud och har Jesu vittnesbörd”** (Upp. 12:17). Och **”Jesu vittnesbörd är profetians ande.”** (Upp. 19:10) Vi bör alltså förvänta att den profetiska gåvan ska vara verksam i ändens tid i en kyrka som håller alla Guds bud. Vi har tidigare sett att den kyrka som bäst passar in på den här beskrivningen är Sjundedagsadventisterna. Men fanns det profeter i den rörelsen? Svaret är ja. Den främsta av dem var en kvinna vid namn Ellen White. Under sin 70 åriga verksamhet reste hon världen runt, grundade bokförlag, församlingar, skolor, hälsohem m.m. och författade 40 böcker och tusentals artiklar. I december 1844 fick Ellen sin första av över 2000 syner och drömmar. Under dessa syner som kunde vara från 15 min till 3-4 timmar andades hon inte, vilket bekräftades av flera läkarundersökningar. Hon var omedveten om allt som hände omkring henne, fick övernaturlig kraft och hade ögonen öppna. Utan tvekan var det något övernaturligt som hände med denna kvinna. Men om detta är första gången du hör om henne så borde du bli lite nervös. För Jesus varnade för att **”falska profeter ska träda fram och göra stora tecken och under för att om möjligt bedra även de utvalda”** (Matt 24:24). Men Paulus skriver: **”Förakta inte profetior, men pröva allt, behåll det goda”** (1 Thess 5:19-21) Vi behöver därför testa profeterna. Johannes säger: **”Mina älskade, tro inte varje ande, utan pröva om andarna kommer från Gud. Det finns ju många falska profeter som har gått ut i världen.”** (1 Joh 4:1) Bibeln ger oss 5 viktiga kännetecken för en sann profet: **#1** De tror på Jesus inkarnation. Johannes säger: **”Så känner ni igen Guds Ande: varje ande som bekänner att Jesus är Kristus som kommit i köttet, den är från Gud, och varje ande som inte bekänner Jesus, den är inte från Gud.”** (1 Joh 4:2-3) Islams profet Muhammed klarar inte av detta test då han förnekade att Jesus var Guds Son. Ellen White däremot ansåg att Jesus ”var jämställd med Gud, oändlig och allsmäktig... den evige, självexisterande Sonen.” (Ev 615). **#2** En sann profet motsäger inte Bibelns lära. Den Helige Ande har inte getts och kan inte ges för att ersätta Bibeln. Jesaja säger: **”Till Guds undervisning, till vittnesbördet! Om de inte talar enligt detta ord finns det ingen gryning för dem.”** (Jes 8:20) Josef Smith sa sig vara profet men menade att hans böcker skulle korrigeras Bibeln s.k. fel. Ellen White å andra sidan ansåg att Bibeln var ”en auktoritativ, ofelbar uppenbarelse av [Guds] vilja.” (ML 14-15) Hon säger vidare: ”I detta ord har Gud lovat att ge syner i de ”yttersta dagarna”, inte som en ny trosregel, utan för att trösta sitt folk och vägleda dem som avviker från Bibelns sanningar.” (ADB 102). **#3** För det tredje behöver en sann profet bära god frukt. Jesus sa: **”På deras frukt ska ni känna igen dem.”** (Matt 7:16). En profet som lever ett omoraliskt liv eller som skaffar sig snöd vinning är inte en sann profet. Ellen Whites gudfruktiga liv och budskap ledde otaliga människor till Kristus, något som till och med hennes skarpaste kritiker behöver erkänna. **#4** En sann profet kan inte uppmana människor att bryta mot Guds lag. Angående sådana profeter sa Gud: **”då ska du inte lyssna till den profetens ord”** (5 Mos 13:3). Ellen White uppmanade människor till lydnad av alla Guds bud, inklusive sabbatsbudet. **#5** En sann profets förutsägelser av framtiden behöver slå in. Jeremia 28:9 säger: **”om den profet som profeterar välgång verkligen är sänd av Herren, det vet man först när hans ord har gått i uppfyllelse.”** Ellen White fick se syner om forntiden, nutiden och framtiden. Hennes uppfyllda förutsägelser om t.ex. amerikanska inbördeskriget, jordbävningen i San Francisco 1906, spiritismens utbredning, USAs roll i världen och hälsoråd 100 år före sin tid bekräftar att hennes budskap är värt att ta på allvar. Vi kan inte gå igenom allt här, men jag hoppas ändå du är villig att undersöka påståendena som gjorts här. För om Gud talat i modern tid, gör vi gott i att lyssna. Läs en av hennes böcker och be om vishet att kunna avgöra själv.

21) Förvaltarskap

I 1 Tim. 6:10 står det att **”Kärleken till pengar är roten till allt ont; genom den har många förts bort från tron och vållat sig själva mycket lidande”**. Jesus varnade också för att ingen kunde tillbe mammon och samtidigt tillbe Gud. Hur ska man som kristen förhålla sig till pengar? Är pengar onda? Om inte, hur kan vi undvika att förledas av dem? I denna video ska vi titta på några bibliska principer som ger oss botemedlet mot girighet.

Låt oss börja med den viktigaste, mest grundläggande principen av förvaltarskap, nämligen att Gud äger allt. I Psalm 24:1 läser vi **”Jorden är Herrens med allt vad den rymmer, världen med dem som bor i den”**. När David gav en gåva till Gud sa han: **”vad är väl jag, och vad är mitt folk, att vi själva skulle kunna ge sådana frivilliga gåvor? Nej, allt kommer från dig, och ur din hand har vi gett det åt dig.”** Gud är vår skapare och har därför det yttersta ägandeskapet för allt vi ser omkring oss: råvarorna vi använder, marken vi odlar på, huset vi bor i, bilen vi kör och kreditkortet vi betalar med tillhör alla Gud. Insikten om att Gud äger allt hjälper oss att förstå att vi är ansvariga inför honom för vad vi gör med hans saker. Detta var Jesus poäng med liknelsen om talenter i Matteus 25. Jesus berättar att **”en man skulle resa utomlands. Han kallade till sig sina tjänare och anförtrodde dem sin förmögenhet. En gav han fem talenter, en annan två och en tredje en talent, åt var och en efter hans förmåga. Sedan reste han bort. Den som hade fått fem talenter gick genast och gjorde affärer med dem och tjänade fem talenter till. Den som hade fått två talenter tjänade på samma sätt två till. Men den som fått en talent gick bort och grävde ner den i jorden och gömde sin herres pengar. En lång tid därefter kom tjänarnas herre och krävde redovisning av dem.”** (Matt 25:14-19) De båda trogna tjänarna får samma beröm, medan den otrogne tjänaren kastas ut i mörkret. Poängen är helt enkelt, att de gåvor Gud gett dig är du skyldig att förvalta på ett bra sätt, eftersom det kommer en redovisningsdag. Okej, okej, säger du, jag förstår att Gud kan göra anspråk på mina egendomar, så hur mycket vill han ha tillbaka från mig? 10 %? Vi hittar svaret i Lukas 14:33. Jesus sa: **”På samma sätt kan ingen av er vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.”** Allt? 100 %? Men Jesus, nu är du väl lite extrem? Kan jag inte vara kristen utan att jag lämnar ifrån mig allt jag äger? Menar du att jag måste sälja allt och bli munk för att kunna följa dig? För att förstå texten lite bättre, låt oss titta på ett exempel av en man som lämnade allt – Levi: **”Sedan gick Jesus ut, och han såg en tullindrivare som hette Levi sitta vid tullhuset. Han sade till honom: ”Följ mig!” Då lämnade Levi allt och reste sig och följde honom. Levi ordnade en stor fest för Jesus i sitt hem”** (Luk 5:27-29) Så hur mycket lämnade Levi? Texten säger ”allt”. Men vänta nu, efter att han lämnat allt så har en fest för Jesus i *sitt* hem. Hade han inte sålt allt? Att lämna allt för Jesus innebär inte nödvändigtvis att du måste sälja allt du äger just nu, men du behöver vara villig att göra det om Jesus ber dig. Allt som du är ovillig att lämna åt Jesus är din avgud. Att i hjärtat lämna allt till Jesus är botemedlet mot girighet. Jesus, behöver inte våra ägodelar, han äger dem redan. Nej, det är för vår skull han ger oss dessa befallningar. För om det finns något vi är ovilliga att ge bort, så är det inte vi som äger sakerna utan sakerna som äger oss. Jesus gav själv allt för oss. Så när han ber oss att ge allt åt honom så ber han oss helt enkelt att bli mer lik honom. Tänk efter själv om alla människor i världen skulle vara villiga att ge allt de ägde, skulle inte världen vara en bättre plats? Är du villig att likna Jesus? Är du villig att ge honom allt du har om han bad dig? I så fall kan du vara en Jesu lärjunge. Men Jesus vet att många kan säga sig vara villiga att ge allt till honom, men i sitt hjärta är de otrogna förvaltare. Därför gav Jesus mänskligheten ett test för att se om vi talar sanning. Han ber oss ge tillbaka en tiondel av vad vi förvaltar till honom. Gud behöver inte dina pengar, han äger dem redan! Men han vill bota oss från girighet genom systematisk välgörenhet. Den första gången vi läser om tiondegivande var i berättelsen om Abraham. Prästen Melkisedek från Salem kom ut för att välsigna Abraham efter ett fältslag och vi läser att **”Abram gav honom tionde av allt.”** (1 Mos 14:20). Abrahams sonson Jakob gav också tionde till Gud. Han lovade: **”av allt som du ger mig ska jag ge dig tionde”** (1 Mos 28:22) Tiondet var alltså inget mosaiskt påhitt, utan fanns hundratals år innan Moses föddes. Men när Israel blivit en nation, påminde Gud folket om tiondegivande och gjorde det till en del av landets grundlag. Han sa **”Allt tionde av jorden tillhör Herren, både av markens säd och av trädens frukt. Den är helgad åt Herren.”** (3 Mos 27:30) och **”jag ger åt Levi barn allt tionde i Israel till arvedel, som lön för den tjänst de utför, tjänsten vid uppenbarelsetältet.”** (4 Mos 18:21). Leviterna var den stam som Gud utvalt som präster åt sig. De skulle inte ha någon egen arvslott i Israel utan skulle försörjas av de övriga israeliternas tiondegivande. I gengäld skulle leviterna tjänstgöra fulltid vid uppenbarelsetältet och även undervisa folken om Guds lag. Men leviterna skulle även själva ge tionde – **”ett tionde av tiondena”** (4 Mos 18:26) Så alla behövde delta i tiondegivandet, eftersom det inte handlade primärt om pengar, utan om karaktärsutveckling. När Guds folk försummade att fullgöra sin plikt i det här avseendet ansåg Gud att de stal från honom. Han säger: **”Får en människa stjäla från Gud? Ändå stjal ni från mig. Ni säger: ”Vad har vi stulit från dig?” Tionde och offergåvor. Förbannelse har drabbat er, för ni och hela folket stjal från mig. Bär in fullt tionde i förrådshuset så att det finns mat i mitt hus.”** (Mal 3:8-10) Att stjäla från människor är illa nog, men att stjäla från Gud är ännu värre. Det hindrar Guds verk från att gå framåt på jorden. Men Gud ger sen varje syndare ett otroligt löfte: **”Pröva mig nu i det här, säger Herren Sebaot, om jag inte kommer att öppna himlens fönster för er och ösa ut välsignelse över er i rikt mått.”** (v.10) Kanske är du orolig att din ekonomi inte skulle klara ett sådant åtagande? Men Gud utmanar dig att pröva och se om hans löften stämmer! 90 % med Guds välsignelse, räcker längre än 100 % under Guds förbannelse. Han har lovat att förse oss med alla våra behov så länge vi söker hans rike och rättfärdighet först (Matt 6:33). Är du villig att vara en trogen förvaltare med de gåvor Gud gett dig?

22) Bön

Bibeln är full av uppmaningar om att **"be oavbrutet"** (1 Thess. 5:17). Men varför ska vi be? Gud vet ju redan vad vi behöver innan vi ber (Matt. 6:8). Om bönens syfte hade varit att göra Gud medveten om våra behov så hade det verkligen varit meningslöst. Men bön är något helt annat, det är kommunikation med universums skapare. Ingen relation kan fungera utan någon slags kommunikation. Och när vi ber öppnar vi vårt hjärta för Jesus som för en vän. Bönen drar inte Gud närmare oss, utan oss närmare Gud. Sann bön för oss i kontakt med himlens atmosfär och ger oss dess frid. Paulus säger: **"Bekymra er inte för något, utan låt Gud få veta alla era önskningsgenom bön och åkallan med tacksägelse. Då ska Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus."** (Fil. 4:6-7) Vilken förmån att få be! Vilken förmån att få bära alla våra bekymmer och önskningsgenom till Gud och fyllas av hans frid! Bönen gör även en verklig skillnad. Jesus sa **"Be så skall ni få"** (Luk. 11:7). Han kan inte svara på den bön vi inte ber. Jakob skrev att **"den rättfärdiges bön har stor kraft och verkan."** (Jak. 5:17) När vi ber händer saker som annars inte skulle ha skett. Bönen tillkallar den Allsmåktiges hjälp i striden mellan gott och ont. Jesus sa om en viss ond anda: **"Den sorten kan bara drivas ut med bön."** (Mark. 9:29) Bön kan alltså driva onda makter på flykten. Inte undra på att Bibelns karaktärer bad ivrigt. Daniel bad tre gånger om dagen på sina knän (Dan. 6:10). Jesus själv bad. Han som var ett med Gud, kände i sin mänskliga natur ett så stort behov av bön att han aldrig började en dag utan att tala med sin Far. I Markus läser vi: **"Tidigt på morgonen, medan det ännu var mörkt, steg Jesus upp och gick ut till en enslig plats och bad där."** (Mark. 1:35) Hur startar du din dag? Tänk vilken skillnad det skulle göra i vår värld om alla kristna började sin dag på samma sätt som Jesus.

Men hur gör man när man ber? Ska man göra korstecken? Behöver man utföra vissa reningsceremonier eller inta en viss ställning? Vad ska man säga? Det finns ingen skam i att behöva lära sig hur man ber. Även Jesus lärjungar kom med förfrågan till Jesus: **"Herre, lär oss att be"** (Luk. 11:1). Jesus lämnade dem inte i ovisshet. Han sa: **"Och när ni ber ska ni inte rabbla tomma ord som hedningarna. De tänker att de ska bli bönhörda för sina många ords skull."** (Matt. 6:7) Eftersom bön i sin kärna är kommunikation med Gud så avråder Bibeln från all formalitet, rituella ceremonier och mantran. Han vill att vi ska gå rakt på sak och berätta för honom vad vi har på vårt hjärta. Han vill ha autentisk ärlighet. Säg vad du känner och tänker. Kom med dina önskemål och bekymmer och lägg dem öppet inför Gud. Han gav lärjungarna en enkel modellbön i "Fader vår" som var direkt, fri och anspråkslös. När det kommer till ställning så ser vi ofta att människor bad på knä (Apg. 9:40), men vi har också exempel i Bibeln på människor som bad ståendes (Mark. 11:25), liggandes (Jes. 38:2), sittandes (2 Sam. 7:18), hängandes på ett kors (Luk. 23:34) och i buken på en fisk (Jona 2:2). Vissa lyfter sina händer (2 Krön. 6:13) och huvud (Joh. 17:1), andra böjer huvudet (Luk. 18:13). Det går att be i vilken ställning som helst så länge man kan bibehålla en vördnadsfull inställning till Gud. Man kan be tyst i sitt hjärta (1 Sam. 1:12-13) eller högt (Matt. 11:25). Gud hör bön.

Men det finns faktiskt några villkor för att få bönesvar. Det första villkoret är att känna sitt behov av Guds hjälp. För det är bara de som hungrar och törstar efter rättfärdighet som ska bli mättade (Matt. 5:6). Ibland tillåter Gud oss att hamna i svåra prövningar för att vi ska känna vårt behov av hans hjälp och ropa till honom. Det andra villkoret är att bekänna varje medveten synd. David sa insiktsfullt: **"Hade jag haft ondska i mitt hjärta, hade Herren inte hört mig."** (Ps. 66:18) Men om vi är villiga att bekänna vår synd inför Gud och dem vi sårat, så förlåter han oss all synd på ett ögonblick och vi kan frimodigt träda fram inför Gud i bön. Det tredje villkoret är att förlåta andra. Jesus sa: **"För om ni förlåter människorna deras överträdelse, ska er himmelske Far också förlåta er. Men om ni inte förlåter människorna, ska inte heller er Far förlåta era överträdelse."** (Matt. 6:14-15) Om vi har bitterhet och en oförlåtande attityd kan vi inte göra anspråk på bönesvar. Bitterheten skadar oss själva mest. Det är som att dricka gift och hoppas att din fiende ska dö. Många är ovilliga att förlåta andra eftersom de tror att det skulle ursäktas synden de utsatts för. Men förlåtelse är ett medvetet val att befria personen, inte handlingarna, från din vrede och fördömmelse. Det kan du göra även om förövaren inte ångrat sig. Det fjärde villkoret för bönesvar är tro. Jesus sa: **"Allt vad ni ber om och begär, tro att ni har fått det, så ska det bli ert."** (Mark. 11:24) Tar vi Gud på orden? När vi tror får vi. Motsatsen är också sann. Jakob säger att man **"ska be i tro, utan att tvivla. Den som tvivlar... ska inte tänka att hon kan ta emot något från Herren"** (Jak. 1:6-7). Låt oss därför i tro tacka Gud att vi redan har fått vad vi ber om. Johannes skriver: **"Och den tilliten har vi till honom, att om vi ber om något efter hans vilja så hör han oss. Och om vi vet att han hör oss vad vi än ber om, då vet vi också att vi redan har det vi bett honom om."** (1 Joh. 5:14-15) Här upptäcker vi dock en viktig detalj. För att få det vi ber om behöver vi be enligt Guds vilja. Som den bästa föräldern är Gud för vis att ge oss det vi skulle ta skada av. Men han svarar varje uppriktig bön och ger oss alltid det vi behöver i den tid vi behöver det. Det femte villkoret är att be uthålligt. Paulus skrev till romarna: **"Var glada i hoppet, tåliga i lidandet, uthålliga i bönen."** (Rom. 12:12) Så många gånger ber vi en gång och ger sedan upp. Men Elia bad sju gånger innan det började regna igen (1 Kung. 18:41-45). Daniel bad i tre veckors tid innan ängeln kunde svara hans bön (Dan. 10:12-13). Ibland dröjer svaren. Men låt oss inte ge upp. Jesus uppmanade oss att vi **"alltid ska be utan att tröttna"** (Luk. 18:1). Uthålligheten i bön visar vår tro och uppriktighet för hela universum. Svaret kommer i den tid och på det sätt som vi mest behöver det. Vågar du öppna ditt hjärta för Gud i bön och i tro göra anspråk på hans löften? Han kommer inte ge dig en sten när du ber om bröd eller en orm när du ber om fisk. Be så skall du få.

23) Hälsa

Gud bryr sig oerhört mycket om oss – han bryr sig inte bara om vår andliga hälsa, men också vår mentala, sociala och fysiska. När Jesus verkade på jorden botade han sjukdomar mer än han predikade. Han vill ”att du är frisk liksom det står väl till med din själ.” (3 Joh. 2). Men Gud önskar inte bara hela oss när vi blir sjuka. Han önskar också hjälpa oss att förebygga sjukdomar så att vi slipper många sjukdomar från första början. Under uttåget ur Egypten gav Gud Israels folk löftet: ”Om du hör Herren din Guds röst och noga lyssnar till hans bud och håller alla hans stadgar, ska jag inte lägga på dig någon av de sjukdomar som jag lade på egyptierna, för jag är Herren din läkare.” (2 Mos 15:26). I dagens samhälle överflödas vi ständigt av information om hur vi ska ta hand om vår hälsa på bästa sätt. Det kan kännas hopplöst att navigera rätt i alla hälsoråd. Men universums bästa läkare ger oss gudomliga hälsoråd i Bibeln som kan skydda oss från otaliga åkommor. Det första vi behöver förstå är att vår kropp är ett lån från Gud och att Gud kommer att hålla oss ansvariga för hur vi tar hand om den. Paulus skrev: ”Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel för den helige Ande som bor i er och som ni har fått av Gud? Ni tillhör inte er själva, ni är köpta till ett högt pris. Ära då Gud med er kropp!” (1 Kor 6:19-20) Många tänker att ”Det är min kropp, så jag har rätt att göra vad jag vill med den.” Men det är Gud som gett dig kroppen och han anser att den är helig och värdefull. Paulus skrev: ”Om någon fördärvar Guds tempel ska Gud fördärva honom. Guds tempel är heligt, och det templet är ni.” (1 Kor 3:17) Han fortsätter: ”Därför uppmanar jag er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud – er andliga gudstjänst.” (Rom 12:1) Överlåtelsen innebär inte bara att frambära sitt hjärta, utan hela sin varelse, så att man kan ära Gud i ande, själ och kropp. Hur ska vi då ta hand om vår kropp? Även om det som går in i kroppen inte i sig orenar själen, så kan kroppen ta skada av om vi äter och dricker fel. Paulus sa: ”om ni äter eller dricker eller vad ni än gör, så gör allt till Guds ära.” (1 Kor 10:31) Att stoppa i sig substanser och gifter som knark, tobak och andra droger skadar vår kropp och kan omöjligt göras till Guds ära. Bibeln ger kristna ett påbud om att leva en nykter livsstil. Jesus sa: ”akta er för att tynga era hjärtan med festande, rus och livets bekymmer” (Luk 21:34) Paulus säger: ”Berusa er inte med vin, det leder till vårdslöshet. Låt er i stället uppfyllas av Anden” (Ef 5:18). I Ordspråksboken varnar Gud för alkoholens förföriska makt: ”Vin leder till hädelse och starka drycker till bråk. Vettlös är den som raglar av rus.” (Ords 20:1) Och i kapitel 23 får vi förmaningen: ”Se inte på vinet, att det är så rött, att det glänser så i bågaren och rinner ner så lätt. Till slut biter det som en orm och hugger som en giftorm.” (Ord 23:31-32) I Paulus lista av dem som inte kommer ärva Guds rike listar han ”drinkare” (1 Kor 6:10). Det betyder förstås inte att det är kört för en alkoholist. Gud kan rädda oss oavsett vad vi gjort. Men det innebär att berusning är en synd som man behöver vända om från. Problemet med alkohol är att måttligt drickande ofta leder till mer. Varför leka med elden? Ingen kristen tar skada av att vara helnykterist. Vad med mat? Hur kan vi äta till Guds ära? Vi bombarderas ständigt av en uppsjö av dieter som sägs vara bäst. Så skönt det är att kristna har ett facit som de kan testa alla kostråd med. I Bibelns första bok står det vad människan var skapad för att äta: ”Och Gud sade: ”Se, jag ger er alla fröbärande örter på hela jorden och alla träd med frukt som har frö. Det ska ni ha till föda.”” (1 Mos 1:29) Helt klart är att människan fungerar bäst på en växtbaserad kost. Otaliga livsstilssjukdomar skulle kunna motverkas och t.o.m. utrotas om människor valde att följa detta gudomliga hälsoråd. Daniel och hans vänner valde att göra det i sin babyloniska fångenskap och tack vare det var de ”vackrare att se på och mer välnärda” och ”tio gånger klokare än någon annan av de spåmän och besvärjare som fanns i hela” Babylon (Dan 1:15, 20). Enligt Bibeln är det dock inte en synd att äta kött. Efter syndafloden fick Noa och hans efterkommande tillåtelse att äta kött (1 Mos. 9:1-4). Dock fick de inte äta blod. Men Gud gav fortfarande restriktioner på vilka djur som fick och inte fick ätas. Noa tog bara med sig ett par av de orena djuren i arken, men sju par av de djuren som han fick äta (1 Mos. 7:2). I Moseböckerna gav Gud enkla tumregler som skulle hjälpa israeliterna att kunna skilja på de djur man fick äta och de man inte fick äta. När det gällde fyrfota djur gällde följande: ”Alla de djur som har helt klivna klövar och som idisslar får ni äta.” (3 Mos. 11:3). Det betyder att t.ex. får, get, nötboskap och hjortdjur är okej att äta, men inte hundar, råttor, grisar och kameler. När det gällde vattenlevande djur sa Gud: ”Allt i vattnet, i sjöarna och floderna, som har fenor och fjäll, det får ni äta. Men allt i sjöarna och floderna som inte har fenor och fjäll... det ska ni betrakta som något avskyvärt.” (3 Mos 11:9-10) De flesta fiskar har både fenor och fjäll. Men skaldjur, skinnfiskar, sälar och valar var aldrig tänkt som människoföda. Gud gav även en lista på fåglar som var skadliga för hälsan att äta; bland dem rovfåglar och fladdermöss. Om man önskade gotta sig på insekter så fick man nöja sig med gräshoppor. Syftet med dessa kostregler var för att Israels folk skulle slippa de livsstilssjukdomar som andra folk fick som inte hade dessa matregler. Att dessa kostregler fortfarande var gällande i den nytestamentliga kyrkan är uppenbart från texter som Apg 10:14 där Petrus säger att han ”aldrig ätit något oheligt eller orent.” och i Apg 15 där den tidiga kyrkan kommer till slutsatsen att även hedningarna behöver avhålla sig ”från kött av kvävda djur och från blod” (Apg 15:20). Våra kroppar fungerar på samma sätt som de gamla israeliternas och vi gör därför klokt i att följa dessa kostregler noggrant. Vetenskapen idag bekräftar sundheten i dessa råd. Hälsa innefattar förstås mer än bara nykterhet och bra kost. Motion, solljus, frisk luft, vila och mycket annat bidrar till att Guds tempel kan bevaras frisk och livskraftig. Paulus bad för tessalonikerna: ”Må fridens Gud själv helga er helt och fullt, och må er ande, själ och kropp bevaras hela så att ni är utan fläck när vår Herre Jesus Kristus kommer.” (1 Thess 5:23) Är det din vilja att ära Gud med din kropp och ta till dig Bibelns gudomliga hälsoråd?

24) Kristen livsstil

I sin bön för sina lärjungar sa Jesus: ”Jag ber inte att du ska ta dem ut ur världen, utan att du ska bevara dem från det onda. De tillhör inte världen, liksom inte heller jag tillhör världen.” (Joh 17:15-16) Jesus önskan är att hans lärjungar ska vara i världen men inte av världen. Kristna är inte kallade att bli eremiter och isolera sig från världen. Men samtidigt får vi förmaningen: ”Älska inte världen, inte heller det som är i världen. Om någon älskar världen finns inte Faderns kärlek i honom. Allt som är i världen – köttets begär och ögonens begär och högmot över livets goda – det kommer inte från Fadern utan från världen.” (1 Joh 2:15-16) Kyrkan är som en livbåt som sänts ut på världens hav för att rädda drunknande människor. För att ha ett syfte behöver en båt vara i vattnet, men det blir problem om vattnet är i båten. Hur ska vi som kristna undvika att världen är i oss utan att förlora möjligheten att ha ett gott inflytande på världen? Nyckeln är att älska *människorna* i världen men samtidigt ta avstånd från världens sätt att leva. Paulus skrev: ”*anpassa er inte efter den här världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av ert sinne så att ni kan pröva vad som är Guds vilja*” (Rom 12:2) Om världen passar, är du fel storlek. Man bör kunna se en tydlig skillnad mellan kristna och icke-kristna när det kommer till livsstil, humor, underhållning, klädsel osv. Bibeln ger oss praktiska principer som kan hjälpa oss att undvika att smittas av världens anda. Låt oss börja med principer om underhållning. Våra sinnen är kanalerna in i vår själ. Jesus sa: ”*Ditt öga är kroppens lampa.*” (Luk 11:34) Vad vi väljer att titta på påverkar oss mer än vi tror. Paulus skrev: ”*alla vi som... ser Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet.*” (2 Kor 3:18) Genom att titta på sådant som lyfter upp Jesus härlighet så förvandlas vi till hans avbild. Tyvärr är motsatsen också sann. Jesus sa att ”*den som ser med begär på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta.*” (Matt 5:28) David sa: ”*Jag vänder inte mitt öga till det som är fördärligt.*” (Ps 101:3) Kan då en kristen samvetsgrant fylla sitt sinne med film, musik och underhållning som glorifierar synd, sexuell omoral och våld? Är inte det att älska världen? Sådan underhållning dödar kärleken till Gud i våra hjärtan. I stället säger Bibeln: ”*För övrigt, bröder: allt som är sant och värdigt, rätt och rent, allt som är värt att älska och uppskatta, allt som kallas dygd och förtjänar beröm, tänk på allt sådant.*” (Fil 4:8) Dessa saker kan vi fritt fylla vårt sinne med. Principen gäller även musik. Musik är en kraftfull gåva från Gud. Den gavs för att ge oss glädje och beröra våra känslor. Vi läser också att den påverkar oss andligt. När kung Saul plågades av en ond anda ”*brukade David ta harpan och spela. Då fick Saul lindring och blev bättre, och den onda anden lämnade honom.*” (1 Sam 16:23) Men precis som med andra gåvor kan musik missbrukas och förvrängas. Bibeln säger att även Lucifer var en begåvad musiker (Hes 28:13, Jes 14:11). Vi vet att även han använder musik för att sprida sitt budskap. Genom att fylla vårt sinne med hans musik får vi mer och mer av hans anda i oss. Liksom bra musik kan driva bort onda andar, så kan dålig musik ha motsatt effekt. Låt oss därför ”*tala till varandra med psalmer, hymner och andliga sånger. Sjung och spela för Herren i era hjärtan.*” (Ef 5:19) Vad gäller klädsel så ger inte Bibeln oss någon specifik klädkod. Däremot ger den oss principer om hur vi ska klä oss till Guds ära. Paulus skrev: ”*På samma sätt ska kvinnorna [och förstås männen också] smycka sig med anständig klädsel, med blygsamhet och gott omdöme, inte med håruppsättningar och guld eller pärlor eller dyra kläder, utan så som det anstår kvinnor som bekänner sig till gudsfruktan: med goda gärningar.*” (1 Tim 2:9-10) Vi finner tre viktiga principer här gällande klädsel: Anständighet, gott omdöme och blygsamhet. Kläder var något som kom in först efter syndafallet när människans natur fördärvats av synden. Vi läser att ”*Herren Gud gjorde kläder av skinn åt Adam och hans hustru och klädde dem.*” (1 Mos 3:21). Syftet med kläderna var att dölja deras nakenhet. Dagens mode uppmanar många att klä sig sexuellt utmanande och uppseendeväckande. Men Bibeln uppmanar oss till att klä oss anständigt och blygsamt. Principen om blygsamhet utesluter allt ur vår garderob som är designat för att dra människors uppmärksamhet till bäraren. Petrus skriver: ”*Er prydnad ska inte vara yttre ting som konstfulla håruppsättningar, påhängda guldsmycken eller fina kläder, utan hjärtats fördolda människa med den oförgängliga skönheten hos en mild och stilla ande. Det är mycket dyrbart i Guds ögon.*” (1 Pet 3:3-4) I en värld där många tänker att utseende avgör deras värde som människa, är Bibelns budskap om den inre skönhetens värde extra relevant. Det är inte vårt yttre som gör oss vackra, det är vår karaktär. Pråliga kläder och smycken är saker som skickar signaler utåt om ett fåfängligt inre. Fåfänga är ett av världens begär som vi behöver ta avstånd från. Om vi önskar betona den inre skönheten, varför lägga pengar, energi och tid på smycken och onaturlig skönhet? Det betyder inte att vi ska klä oss fult eller vårdslöst. Principen om gott omdöme visar oss vikten av att ändå klä oss rent, snyggt och smakfullt, värdigt en Jesus efterföljare. Bibeln talar också emot piercingar och tatueringar. 3 Mosebok 19:28 säger: ”*Ni ska inte rista märken på er kropp för någon död och inte heller bränna in skrivtecken på er.*” Vår kropp är den helige Andes tempel, och han har inte gett oss rätten att klottra på det. Jag menar inte att Gud förkastar dig om du redan har gjort det. Han tar emot oss precis som vi är. Men när vi tagit emot hans förlåtelse och nåd så kommer den att förvandla oss och ändra vårt beteende. Dessa saker som vi tittat på idag må vara småsaker i jämförelse med andra stora sanningar i Bibeln. Men Jesus sa att ”*den som är trogen i smått är också trogen i stort, och den som är ohederlig i smått är också ohederlig i stort.*” (Luk 16:10) Önskar du att vara trogen Jesus i stort, i så fall behöver du också vara trogen honom i smått. På det sättet kan vi stänga många dörrar till frestelser, så länge vi har blicken fäst på Jesus. Paulus uppmanade oss: ”*Låt oss då lägga bort allt som tynger och särskilt synden som snärjer oss så hårt, och löpa uthålligt i det lopp vi har framför oss. Och låt oss ha blicken fäst på Jesus, trons upphovsman och fullkomnare.*” (Heb 12:1-2)

25) Vittnande

Det var en gång en man som överraskades av en snöstorm i vildmarken. Han pulsade genom den djupa snön i riktning mot närmsta by. Men det blev kallare och kallare och han kände att hans livskraft sviktade. Han insåg att han inte skulle överleva. Stelfrusen och kraftlös sjönk han ner i en snödriva, redo att ge upp. Men precis då lå han märke till en arm som stack upp ur snön. Han började gräva och fann en annan man som råkat ut för samma öde. Han märkte att mannen fortfarande hade en puls och hans krafter vaknade till liv. Den här mannen behöver hjälp, tänkte han. Jag är hans enda hopp. Efter att ha grävt fram mannen, släpade han mannen i ytterligare några timmar tills han nådde fram till byn. Han hade varit så fokuserad på den andres räddning att han glömt sin egen olycka och dessutom, genom att rädda den andre mannen, hade han också räddat sitt eget liv.

På samma sätt är det för oss kristna. Om vi uteslutande fokuserar på oss och vår egen frälsning, så kommer vi inte att klara resan till himlen. Vi behöver nå ut till andra människor som inte känner Jesus och som behöver vår hjälp. Då kommer Guds Ande att ge oss nya krafter och erfarenheter som håller vårt andliga liv levande. Som Ordspråksboken säger: **”den som vederkvicker andra blir själv vederkvickt”** och **”den som vinner själar är vis”** (Ords 11:25, 30). Till sina lärjungar sa Jesus: **”Kom och följ mig, så ska jag göra er till människofiskare.”** (Matt 4:19) Definitionen av en Jesus lärjunge är någon som fiskar människor. Om vi inte är missionärer, så är vi missionsfält. Jesus gav oss den stora missionsbefallningen innan han steg upp till himlen: **”Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut.”** (Matt 28:18-20) Lagg märke till att Jesus sa ”Gå ut”, inte ”sitt kvar och vänta tills de frågar om din tro”.

Missionsbefallningen kallar oss att söka upp människor där de är och hjälpa dem att lära känna Jesus.

Romarbrevet visar tydligt hur det går till: **”Var och en som åkallar Herrens namn ska bli frälst. Men hur ska de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur ska de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur ska de kunna höra om ingen predikar? Och hur ska några kunna predika om de inte blir utsända?”** (Rom 10:13-15) Människors frälsning är direkt beroende av vår villighet att gå ut och predika.

Men, tänker du kanske, det är ju pastorns uppgift att predika. Medlemmarna ska väl bara be och stötta ekonomiskt? Så fungerade inte den tidiga kristna kyrkan. I Apostlagärningarna 8 läser vi att det **”utbröt en svår förföljelse mot församlingen i Jerusalem, och alla utom apostlarna skingrades över Judeen och Samarien.”** (8:1)

Och så läser vi att **”De som nu hade skingrats gick omkring och predikade evangeliet.”** (8:4). Här ser vi att alla utom apostlarna predikade evangeliet. Predikan handlar inte endast om att stå framför folk och hålla offentliga föredrag. Predikan innefattar alla former av kommunikation och förmedling av Guds ord. Det kan vara i samtal, bibelstudium, brev, bok, traktat, video, ljudklipp eller ett meddelande på sociala medier. Det viktiga är att budskapet i Bibeln på något sätt presenteras. För det är Guds ord som föder människor på nytt. Petrus skrev: **”Ni är ju födda på nytt, inte av en förgänglig säd, utan genom en oförgänglig, genom Guds levande ord som består.”** (1 Pet 1:23) Men tänk om de inte vill lyssna? Bibeln lovar inte att alla kommer att ta emot budskapet. Men det är ingen ursäkt för att inte säga något. Gud sa till Hesekiel: **”När jag säger till den ogudaktige: Du ogudaktige, du måste dö! och du då inte varnar honom för den väg han går, så skall den ogudaktige dö genom sin missgärning, men hans blod skall jag utkräva av din hand. Men om du varnar den ogudaktige för den väg han går, för att han skall vända om ifrån den, och han ändå inte vänder om ifrån sin väg, då skall han dö genom sin missgärning, men du själv har räddat ditt liv.”** (Hes 33:8-9) Här ser vi att vittnande inte är en andlig gåva som bara några få har.

Det är en förmån och en plikt för varje kristen, **”vare sig de lyssnar eller inte”** (Hes 2:7). Det betyder förstärkt inte att vi ska säga sanningen på ett tanklöst eller kärlekslöst sätt. Som kristna behöver vi gå den extra milen för att vinna människors förtroende. De måste få veta att vi bryr oss innan de bryr sig om vad vi vet. Jesus umgicks med människor som en som ville deras bästa. Han visade dem medkänsla, hjälpte dem i deras behov och vann deras förtroende. Därefter inbjöd han dem att följa honom. När vi väl får tillfälle att prata om Jesus är det kraftfullaste vi kan berätta vårt personliga vittnesbörd om vad Jesus gjort för oss. En gång botade Jesus en demonbesatt man och gav han honom befallningen: **”Gå hem igen och berätta om allt som Gud har gjort med dig.”** **Då gick han och ropade ut över hela staden allt som Jesus hade gjort med honom.”** (Luk 8:39) Han hade inte fått någon utbildning i hur man vittnar, han kände inte till alla Bibelns viktiga tros punkter. Men han hade mött Jesus och kunde berätta vad Jesus gjort för honom. Ett ärligt vittnesbörd från hjärtat om hur verklig Jesus är i ditt liv kan vara mer kraftfullt än den mest skickligt framställda predikan. Människorna som den besatte mannen skulle predika för var fyllda av fördomar. De hade visat bort Jesus. Men när Jesus kom tillbaka till området en tid senare samlades tusentals människor omkring Jesus på grund av vad mannen hade berättat. Personliga ansträngningar är avgörande för att kunna nå människor med evangeliet. I Johannesevangeliet berättas det om hur Andreas började följa Jesus efter att ha hört Johannes döparens predikan. Så fort han börjar följa Jesus läser vi: **”Han fann först sin bror Simon och sade till honom: ”Vi har funnit Messias!” ... Och han förde honom till Jesus.”** (Joh 1:41-42) Simon Petrus blev en av kyrkans mäktigaste förkunnare. Du kanske inte själv är en Petrus, men du kan vinna en. Liksom Andreas kan vi börja med att nå våra närmaste familjemedlemmar och andra i vår närhet. Är du villig att vara en människofiskare? Är du villig att ta Jesus missionsbefallning på allvar? Är du redo att be att Gud ska hjälpa dig att vinna själar för hans rike? Är du redo att inte bara sitta still och vänta, utan kliva ut ur din bekvämlighetszon och vara en missionär för Guds rike?

